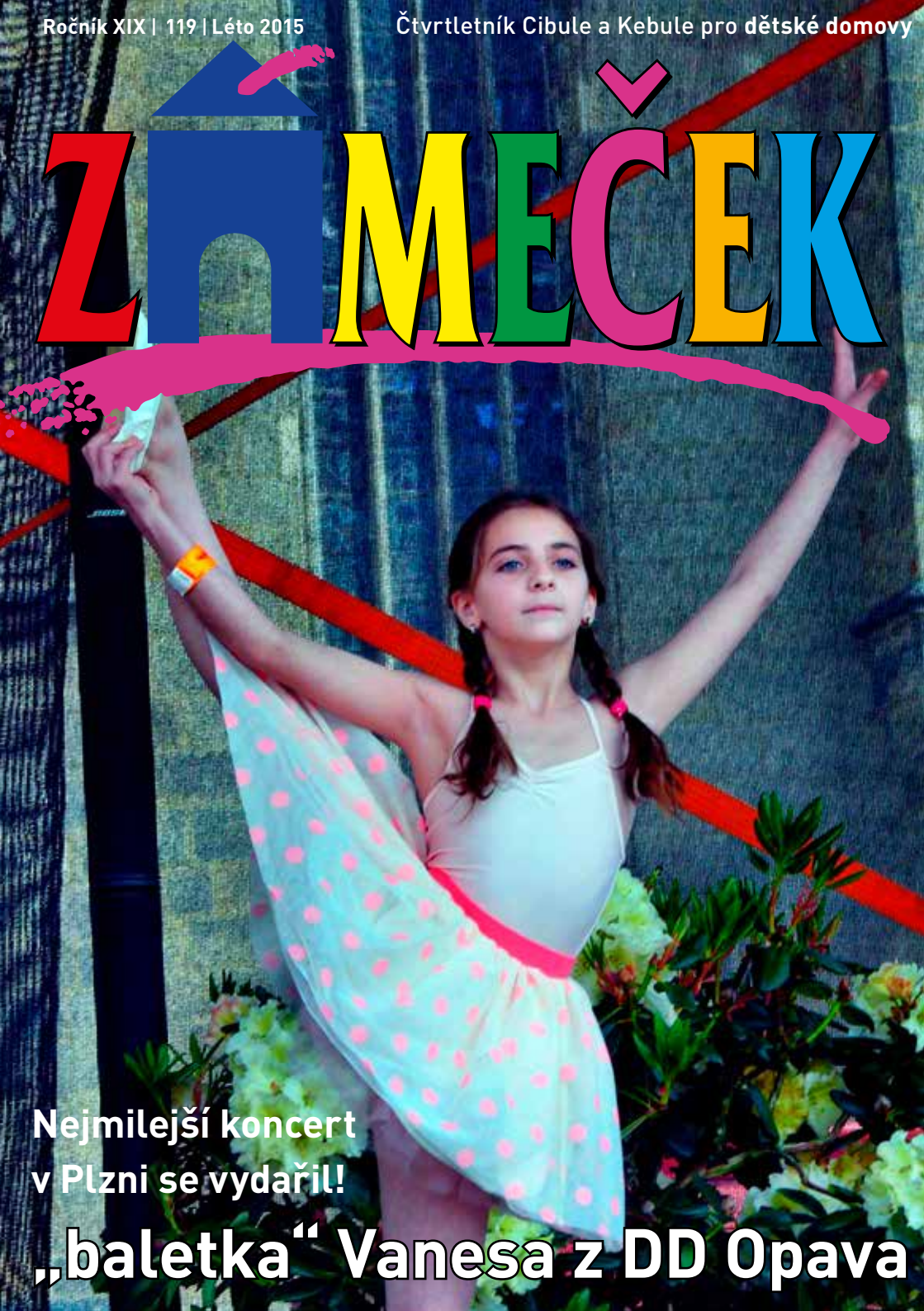

ZÁMEČEK

Nejmilejší koncert
v Plzni se vydařil!

„baletka“ Vanesa z DD Opava

Pošlete nám „letní zprávy“

Milá Zámečata,

zatím co náš šéfredaktor Lukáš plní zlatou expedici Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu v Rumunsku, dostal jsem za úkol napsat úvodník.

Především mě těší, že se velmi aktivně zapojujete do anket a nestydíte se za svůj názor. V tomto čísle jsme anketu věnovali tématu stravování – jídlo v dětském domově.

Nové číslo přináší různé zprávy z domovů, rozhovor se Šimonem, dále průřez regionálních NK až po celostátní Nejmilejší koncert, který se letos uskutečnil v Plzni, a musím říct, že to byla teda fajn akce! Dále zavítáme na festival Out of Home, který dětem přinesl nevšední zážitky a poznatky.

Blíží se prázdniny. Všichni v redakci se těšíme, že nám pošlete zprávy z táborů a akcí, ať se může následující číslo opět naplnit hezkým čtením. Nebojte se napsat, kde jste byli, co jste prožili.

Poslední věcí, kterou bych chtěl zmínit a která mě moc mrzí, je, že mi chodí zprávy od dětí, že Zámeček k vám do domova dorazí, ale nedostane se k vám. Ne všude – jsou jen výjimky, kde to ředitelé či ředitelky zatrhnou. Proč? Já moc dobře odpověď znám. Podle nich se dříve v Zámečku údajně psaly „špatné, negativní, lživé“ věci. Tak to již dnes není a myslím, že ani nebylo. Nicméně jsem rád, že si děti najdou Zámeček na internetových stránkách a přečtou si ho. Jsme rádi, že se vám Zámeček líbí a jste jeho součástí, neboť je to časopis psaný dětmi z dětských domovů.

Přeji všem za celou redakci krásné sluneční prázdniny! Pište, fotte a posílejte.

Albín Augustín Balát, šéf dětské redakce
albin.balat@zamecek.net

Rošťandu Vanesu přijal starosta

Vanesu Kolečákovou z DD Opava, která vyhrála v soutěži Rošťák roku, čekalo několik příjemných

cen. Jednou z nich byl i výlet do Čeladné, kde ji na radnici přijal starosta obce Pavol Lukša. Vanesce se na jaře fakt dařilo: perlila i na Nejmilejším koncertu v Plzni (foto na titulní straně).

red

Je ti 17
– 26 let
a hledáš
práci?

Máš
zkušenost
z ústavní
výchovy (DD, DÚ, VÚ)?

Letní dům tě zve do projektu

Spolu do zaměstnání

Nabízíme ti:

- Pomoc při hledání práce a v souvisejících otázkách
- Podrobnou profesní diagnostiku a vytipování vhodného pracovního místa
- Účast v Job klubu - skupinových vzdělávacích setkáních
- V odůvodněných případech zvýšení kvalifikace formou kurzu nebo školení

V případě zájmu piš nebo volej:
karinatatouskova@letnidum.cz
777 732 047, 777 732 055

Double pro Zámeček:

Fénix: 1. místo

Zlatý středník: 2. místo

V Česku jsou dvě soutěže časopisů, které „stojí za řeč“. První se jmenuje Fénix, druhá Zlatý středník. Porota složená z desítek odborníků v nich hodnotí časopisy nebo internetové stránky firem, měst

a organizací. A Zámeček letos (tedy v hodnocení loňského roku) v obou uspěl na výbornou: získali jsme zlato a stříbro! Velký podíl na tom má nejen redakce, ale i všechny domovy a autoři zpráv a repor-

táží, stejně jako naši přátelé, partneři a sponzoři. Díky! Budeme se snažit, abychom příště tato skvělá umístění přinejmenším obhájili.

Lukáš Kotár, šéfredaktor

Hodnocení porotců soutěže Fénix

Porotce A: Průměrná grafika, zajímavý obsah.

Porotce B: Oceňuji obsah. Tohle píše někdo, kdo ví.

Porotce C: Svěží a čtivé. Jazyková podoba přizpůsobena cílovému čtenáři. Pozor na předložky a spojky na konci řádků.

Porotce D: Samotný smysl a cílová skupina titulu na mě velmi zapůsobila. Nicméně bych zapracoval na grafice, přehlednosti a větší čistotě textů.

Porotce E: Více než prospěšné (dík všem partnerům, sponzorům).

New Job New Life

Úspěšný projekt Nadace Terezy Maxové dětem, který nabízí brigády i trvalé zaměstnání. Tentokrát představujeme Šimona z DD Husita, který - ač studuje architekturu - si vyzkoušel práci v kuchyni hotelu President. Jak se mu to líbilo?(8-9)

DD CUP

Největší soutěž mezi dětskými domovy v Česku pokračovala tradičním jarním běžeckým kláním - Memoriálem Lucie Hanušové.(10-13)

DofE

Za touto podivnou zkratkou se skrývá úžasný program Mezinárodní cena vévody z Edinburghu. Přestavujeme další domov, který se do projektu zapojil - DDŠ Těrlicko.(14-16)

Open Gate

Prestížní gymnázium, které dává šanci také dětem z domovů, studuje Jiřina Porubová z DD Valašské Meziříčí. S angličtinou se „pere“ dobře. A jak se jí život v Open Gate líbí? (18-22)

Anketa: Jídlo

Chutná vám? Vaříte si sami? Zjišťovali jsme ve velké anketě.(22-24)

Nejmilejší koncert

DD Staňkov, který pořádá celostátní kolo NK, se vytáhl. Vše klapalo.(26-29)

OUT OF HOME

Festival Out of Home je stále populárnější. Jaké to bylo letos?.....(44-46)

Zámeček podporují

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dětské redakce: Albin Augustýn Balát – 732 478 843

albin.balat@zamecek.net

Zahraniční zpravodaj: Gracián Svačina

gracian.svacina@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut

onpolak@gmail.com

Pravá ruka: Ivana Sobolová

ivana.sobolova@zamecek.net

Šéf webu: František Berger

frantisek.berger@zamecek.net

Redaktoři: Miloš Nguyen, Veronika Vargová, František Miker

Dětská příloha: Nelča Múčková

Grafika: Robin Cais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda)

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nada Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojemsko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Dětská redakce:

Sandra Pikartová, DD Mašfov: sandrapikartova@seznam.cz

František Miker, dříve DD Mikulov: mikerf@seznam.cz

Do čísla přispěli:

Petra V. (DD Nymburk)

Karolína (DD Volyně)

Alex Chludilová (Vteřina poté, dříve DD Polička)

Tomáš (DD Ústí nad Labem – Střekov)

Lukáš Sklenský (DD Strážnice)

Vojta Sivák (DD Sedloňov)

Lucie Kurejová (VÚ Černovice)

tety a strejdové z mnoha domovů

přátelé ze spolupracujících neziskovek
a redakční týmy z dětských domovů:

- DD Staňkov
- DD Planá
- DD Domino Plzeň
- DD Strážnice

www.zamecek.net

Dětský domov v Plané přivítal první dámu

Ve středu 4. 3. 2015 jsme měli v domově velkou slávu v podobě návštěvy paní Ivany Zemanové, manželky prezidenta České republiky.

Velké přípravy

Přípravy na návštěvu první dámy ČR byly ve znamení velkého úklidu a nacvičování vystoupení, abychom mohli vzácné návštěvě ukázat, co umíme. Nacvičili jsme písničky s hudebním doprovodem a věříme, že se paní Zemanové i ostatním přítomným naše vystoupení líbilo.

Vše jistila ochranka

V den návštěvy jsme byli trochu překvapení, jaká opatření vyžaduje taková návštěva první dámy v našem domově. Policie hlída-

la příjezdové cesty do domova již dlouhou dobu před příjezdem paní prezidentové a ochranka procházela budovu také dlouho předtím, než paní Zemanová přijela osobně. Paní Zemanovou spolu s manželkou hejtmana Plzeňského kraje Petrou Šlajsovou a dalším početným doprovodem po příjezdu přivítal v domově náš pan ředitel a poté proběhlo posezení návštěvy s vedením našeho domova.

Následně paní Zemanová prohlédla celý domov, včetně skupiny nezletilých matek, a pěveckým vystoupením byla její návštěva ukončena.

Náš dárek ladil

Paní Zemanová byla velmi milá a přinesla nám také dárky – knihy o Pražském hradu. I my jsme předali dárky, které jsme sami vyrobili. Potěšilo nás, když si první dáma všimla, že háčkované pouzdro na mobil ladí s jejím kostýmem, což jsme samozřejmě předem nemohli naplánovat.

Z návštěvy jsme měli velmi dobrý pocit a věříme, že i manželce pana prezidenta se u nás líbilo.

děti a tety z DD Planá

Bohatý sirotek:

Focení pro budoucnost

V polovině dubna proběhlo na stadionu pražské Dukly charitativní focení pro vzdělávací koncept Bohatý sirotek na podporu dětí z dětských domovů. Děti z dětských domovů Žatec a Staňkov se fotily se známými osobnostmi na téma své budoucí profese.

„V budoucnu bych chtěl být moderátor a reportér, měl jsem tedy příležitost se vyfotit s moderátorkou České televize Janou Peroutkovou a herečkou Nikolou Štíbrovou,“ říká Albín. „Focení probíhalo tak, že jsem držel v ruce mikrofon, měl jsem kameramana a předstíral jsem,

že dělám rozhovor s herečkou. Asistovala mi Jana Peroutková. Aby toho nebylo málo, přijel také štáb z televize Barrandov a dostal jsem příležitost vyzkoušet si práci reportéra a udělat stand-up. Díky za skvělou příležitost,“ dodal.

Dále třeba Pepa chce být úspěšným fotbalistou, tak dostal příležitost se vyfotit a zakopat si s fotbalisty Davidem Lafatou a Bořkem Dočerkalem. Děti pózovaly jako průvodci v cestovním ruchu, atleti, barmani a modelky. Mezi osobnostmi na focení se objevily také mladé úspěšné modelky, např. česká „Miss Earth“

Karolína Humečková, finalistka České miss Nikola Buranská, Světlana Witovská z ČT a hudební skupina Eddie Stoilow. Fotila nás výborná fotografka Nikola Bílková.

Celý den byl ve skvělé atmosféře. Fotky poputují na dražbu a výtěžek z fotek půjde na různé kurzy, stáže pro vzdělání k profesi, kterou bychom chtěli v budoucnosti dělat.

Poděkování patří Bohatému sirotkovi a osobnostem, co nás přišly podpořit, nalíčit a obléct. Děkujeme!

Šimon Láni:

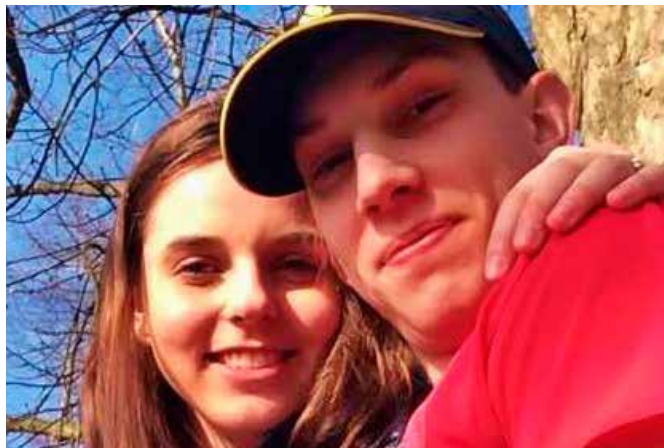
Hotel President?

Poprvé jsem pracoval na smlouvu

Šimon vyrůstá v dětském domově Husita v Dubenci u Příbrami od svých dvanácti už 5 let. Druhým rokem studuje střední průmyslovou školu - obor pozemní stavitelství a architektura. Díky projektu New Job New Life strávil minulé letní prázdniny v hotelu President v Praze. „Náš domov je rozdělen na dvě strany - dům a domeček, v každém je sedm dětí. K tomu ještě náš domov pronajímá byt v Příbrami a tam jsou kluci, kteří jsou dospělí a studují,” přibližuje Šimon na začátku rozhovoru v pražské kavárně „svůj“ malý dětský domov.

Jak ses dostal k oboru, který studuješ?

Od sedmé třídy jsem si říkal, že baráky se staví všude a pořád, a že nikdy nezmizí. V devítce jsem se rozhodl a poslal si přihlášky na dva obory: pozemní stavitelství

a pozemní stavitelství a architektura. Vybíralo se 30 nejlepších průměrů a bylo to bez přijímaček. Ve škole mě baví odborné předměty, ale můžu říct, že architektura je docela nuda, ale mě to baví.

Jsi v kontaktu se svojí rodinou?

Otec byl opilec, a asi ještě je, nemám o něm žádné zprávy. S mámou jsem v kontaktu. Sourozenci jsou se mnou v domově, starší bratr, kterému bude 22, už bydlí v Praze.

Jaké byly tvé začátky v hotelové kuchyni?

Nechtěli mě ze začátku pustit k něčemu horkému, ale později jsem se osvědčil. Utírání, krájení a další vedlejší věci. Pak mě pustili i k plotně a už to jelo. Do té doby jsem moc nevařil. Nejvíce mně ta práce dala ten „frmol“ – zachovat si chladnou hlavu, protože se tam na tebe třeba i někdo řve. Teď číšníci nemají včas hotové to jídlo, kuchaři řvou na dodavatele, občas je to tam dost hustý. A spálil jsem se o hrnec.

Co tě vedlo k zapojení do projektu New Job New Life?

Tento projekt mi v domo-

„Myslel jsem si, že kuchyň nebude zrovna pro mě. Nakonec bych tam rád pracoval i letos.“

vě nabídli, přišlo mně to zajímavý a tak jsem do toho šel. Moje studium s touto prací v kuchyni vůbec nesouvisí, ale potřebuji peníze.

Jak vypadaly tvé letní „prázdniny“?

Během letních prázdnin jsem tam byl 5 dní, tři dny volno, pak zase čtyři dny a tak se mi to střídalo. Nejdříve jsem pracoval denně 7 hodin, pak 8. Vždycky od 6 do jedné, později do dvou. Vydělával jsem si stovku na hodinu. Za prázdniny jsem si vydělal celkem 17 tisíc.

To je super částka, kam vydělané peníze mířily? A změnilo se něco pro tebe touto velkou zkušeností?

Jako první věc jsem si koupil hodinky. Snažil jsem si kupovat i užitečné věci na kolo.

Co tě baví mimo školu?

Jsem sportovní typ, i když poslední dva roky mi to bylo odepřeno kvůli úrazu, když jsem spadl ze střechy, což byla velká blbost. Před úrazem jsem hrál volejbal, kde jsme byli za Příbram první na republice i ocenění hejťmanem kraje. Hodně času trávím se svou přítelkyní.

„Byla to moje první práce na smlouvu. Až půjdu natvrdo někam pracovat, budu mít představu, jak by to mělo vypadat.“

Jak moc byly tréninky časově náročné?

Dřív jsem na tréninky chodil čtyřikrát týdně. Každý víkend jsme pak měli zápasy, mistráky. Když nebyla zima, na tréninky jsem jezdil sedm kilometrů na kole, jeden čas jsem to i běhal. Na zápasy jsme se na odvozu domluvíli s trenérem.

Díky projektu NJNL jsi se zúčastnil i nějakých seminářů...

Byl jsem na dvou seminářích. Nejvíce mě potěšil Seznam. Říkali jsme si

tam, jak sehnat práci a co to všechno vlastně obnáší. Životopis, motivační dopis a například jsme se připravovali na hovor po zaslání životopisu a jak ho zvládnout. V Kooperativě to bylo nudné. Bylo to zaměřené na finanční gramotnost a jednalo se o přednášku, která měla 4 hodiny. Jsem přihlášený na pokračování Seznam. Má to mít celkem 4 kola.

Jaké jsou tvé plány do budoucna?

Největším cílem je teď odmaturovat. Už po škole

bych mohl dělat nějakého stavbyvedoucího nebo architekta. V budoucnosti bych mohl pracovat na živnosták. Abych něco mohl navrhnout, to bych musel na výšku. Co mi říkali známí, dá se za to vydělat třeba 30 000. Většinou se právě žádá živnostník, neboť ti nejsou závislí na firmě, která se za jejich práci snaží ušetřit.

Lukáš Kotlár

Memoriál Lucie Hanušové opět bavil děti z domovů

DD CUP 2015 v dubnu pokračoval běžeckými závody. Na 17. ročník Memoriálu Lucie Hanušové zavítaly přes tři desítky dětských domovů. Zopakovat loňský úspěch toužil Horní Slavkov, který se tehdy podělil o první místo s Čeladnou. Slezané by zase rádi odčinili nedávné zaváhání v podobě třetího místa na turnaji ve stolním tenise. Získat vedlejší body ale chtěli všichni, včetně zástupců DD Dlažkovice a DD Ostrava-Vizina, kteří po úvodním kole letošního DD CUPu vládli celkovému pořadí.

Kluci o prsa

Jako první čekal přítomné sprint na 60 metrů. Přednost dostali nejmladší běžci, kategorie nejstarších pak tuto disciplínu uzavřela. Děvčata bojovala jako lvice, chlapci poráželi své soky občas „jen o prsa“, i když žádná nemají. Někdy se o vítězi rozhodlo už krátce po startu, jindy to byl boj napínavý až do cíle. Za hlasité podpory sourozenců, kamarádů, tet a strejdů do toho sprinteri vložili svá srdíčka a ať už vyhráli nebo ne, ostudu si rozhodně neudělali.

Doběhli všichni

Opoledne účastníky závodu čekal běh na střední vzdálenost. Mladší kategorie měly za úkol uběhnout trať měřící 200 metrů, starší jedinci museli zdolat okruh dlouhý 400 metrů. Nohy bolely, čelo zkrápl

pot, dech docházel, síly ubývaly, optimismus běžců klesal. Přesto úplně každý dokázal překročit cílovou čáru a závod dokončit.

Den druhý

Následující den děti absolvovaly vytrvalostní běh, po kterém došlo v amfiteátru Léta Páně k vyhlášení výsledků. Dětský domov Horní Slavkov nezaváhal a obhájil loňské prvenství. Druhé místo obsadily Dlažkovice, které tak i nadále vedou celkové pořadí DD CUPu. Třetím domovem na stupni vítězů byl Krompach.

Kouzelník očaroval malé i velké

Kromě samotných závodů zajistili pořadatelé Dětského domova Cupu bohatý doprovodný program. Člen záchranné služby dětem vysvětlil, jak správně pomoci člověku v životním ohrožení. Za přítomnosti Policie ČR proběhla ukázka zatčení nebezpečného pachatele zásahovou jednotkou, jízdní policisté se pochlubili vycvičenými koňmi, psodvůl předvedli, co všechno dokáže policejní pes. Mimo to si děti mohly vyzkoušet například usednout za říditka policejní motorky, prohlédnout si různé zbraně, obdivovat vybavení policejních vozidel nebo zapojit se do diskuze na téma „Nepokoušej osud“ zaměřené na problematiku dnešní doby – drogy, kyberšikana, domácí násilí... Přítomní si užili také žon-

glování, tetování, malování na obličeje a ohnivou show v podání seskupení Triba Fuego (Kmen ohně). Obrovský úspěch slavilo kouzelnické představení mistra ČR v mikromagii Štěpána Šmída. Nechyběl ani táborák, při kterém si děti i dospělí opekli burty.

Atmosféra připomínala multizánrový festival

Hudební program odstartoval hrou na kytaru a zpěvem mladík Lumír Štrobl. U mikrofonu jej vystřídal finalista druhé řady SuperStar Michal Hudček. Jolaně Szajewské se přezdívá „česká Vanessa Mae“. Její dokonale houslové

vystoupení vyvolalo otázku, zda by se spíše Vanessa Mae neměla přezdívat „asijská Jolana Szajewská“.

Dívčí duo LuŠtěLa zapělo své hity i méně známé skladby a roztančilo publikum. „Je tu super atmosféra, na DD CUPu hrajeme už asi pátým rokem. Děti nás vždycky skvěle přivítají, rády se sem vracíme,“ svěřila se Zámečku zpěvačka Štěpánka, která o pár hodin dříve dělala přijímačky na Karlovu univerzitu. „Moc koncertů teď nepřipravujeme. Snažíme se odmaturovat, to je přednější. Uvidíme, co bude dál,“ naznačila budoucnost kapely.

Dále se na pódiu objevila mladá kráska Gabriela Jiráčková, zpěvák Walda Gangu Vladimír Nerušil, jehož hlas i vizáž připomíná zesnulého Waldemara Matušku, dvojice Marcus a Remin se svým disco hip hopem, rockové kapely Apnoe a Generační problém.

Vyhrál park v Počernicích

Zatímco loni závodníky celý víkend trápily přívaly deště a bahno, letos se během akce projevilo jaro v plné síle. Teplý slunečný den dodával děvčatům i chlapcům energii a umocňoval krásu Zámeckého parku v Dolních Počernicích.

Poděkování

DD CUP se rozrostl do takových rozměrů, že by už „nepřežil“ bez silných partnerů. Vždyť jen na memoriál přijely týmy z 34 domovů z celé republiky. A co teprve až přijde na řadu největší hit – fotbalový turnaj.

Na místě je proto poděkování partnerům:

- Fotbalová asociace ČR
- Hlavní město Praha
- České dráhy
- Crocodile
- Kadeřnický servis
- Dorty domu
- Policie ČR a Krajské řed. policie Prahy

František Berger

www.ddcup.cz

Konečné pořadí (TOP 10)

1. Horní Slavkov
2. Dlažkovice
3. Krompach

4. Nová Ves u Chotěboře
5. Čeladná
5. Znojmo
7. Hora Sv. Kateřiny
8. Plzeň
9. Pardubice
10. Žichovec

Vítězové kategorií (chlapci)

Ročník 2000/2001:
Radek Badi
(Hora Svaté Kateřiny)

Ročník 2002/2003:
Julius Gaži
(Dlažkovice)

Ročník 2004/2005:
Nikolas Šarkozy
(Znojmo)

Ročník 2006 a mladší:
Martin Košík
(Žichovec)

Vítězové kategorií (dívky)

Ročník 2000/2001:
Aneta Chrobáková
(Karviná)

Ročník 2002/2003:
Radka Eltnerová
(Čeladná)

Ročník 2004/2005:
Vanesa Badiová
(Dlažkovice)

Ročník 2006 a mladší:
Rebecca Tomková
(Ledce)

Cena Vévody z Edinburghu

Pochopil jsem, že má smysl něco pro někoho udělat

říká v rozhovoru pro Zámeček Jarda z DDŠ Těrlicko, který

usiluje o stříbrný stupeň v Mezinárodní ceně vévody

z Edinburghu (DofE).

Můžeš se čtenářům Zámečku představit?

Jmenuji se Jaroslav, ale všichni mi říkají Jardo. Klidně mi tak můžete říkat i vy... No a je mi patnáct a půl roku. V listopadu budu mít šestnáct.

Na kterou úroveň se teď snažíš dostat?

Momentálně pracuji na stříbrném ocenění. Bronzový stupeň jsem získal v roce 2014.

Co v rámci svých aktivit v programu DofE děláš?

Od bronzové úrovně jsem si nechal službu. To, že jsem mohl pro někoho něco dělat, tak to mě hodně bavilo. Tak jsem to chtěl dělat dál.

Po domluvě s panem psychologem Mikolášem jsem se zapojil do více aktivit. Chodím pomáhat organizovat sportovně zábavný program pro žáky na jedné

havířovské základní škole, ještě více jsem spolupracoval s autistickými dětmi v programu Adam. A také chodím do Dětského centra Čtyřlístek v Havířově-Suché. Tady také pomáháme s programem pro děti, v jejich volném čase.

Jaké jsou tvé největší zážitky z programu DofE?

Těch zážitků bylo hned několik. Je hodně těžké říci, který je ten největší.

Hodně velký zážitek byl naše bronzová expedice. To jak jsme šli na zříceninu Vikštejn. První den jsme ušli 20 kilometrů. O to nic, ale v batohu jsme si nesli úplně všechno – oblečení, stan a taky jídlo a vodu. Na konci už jsem myslel, že ten batoh má aspoň třicet kilo...

Hodně dobrý zážitky byly, když jsme vyjeli do Alp, do Rakouska. Já se zajímám

o pobyty v přírodě, turistiku a tak. A v Rakousku jsme ložili po skalách. Říká se tomu via ferrata. Jsou to takové stezky, kde kolem skály je natažené lano. Na tom se jistíte. No a ty trasy, tak to bylo dost drsný. Některé úseky jsem myslel, že ani nedám. Jako třeba když jsme přecházeli mezi vrcholy a to po nataženém, asi padesát metrů dlouhém laně. Dolů jsem se raději ani nedíval...

Vzácné setkání. Hraběnka z Wessexu si prohlíží fotky jako důkazy činů kluků z Těrlicka

Hodně mě baví sjíždění vody a kempování venku, v přírodě.

Ale když o tom tak přemýšlím, tak si myslím, že nejvíce mě baví dělat radost druhým. Že jim můžu pomoci. Líbí se mi, když vidím, že druzí mají radost. Je to dobrý pocit.

Jaké pro tebe bylo setkání s hraběnkou?

Tak to Vám řeknu, to byl teda stres. Já jsem ani nemohl mluvit. Anglicky se sice učím, ale že bych si měl povídat s hraběnkou, tak jsem si říkal, že tohle nedám. Říkal jsem, že to nechám raději na kamará-

dovi Tomášovi, který tam byl se mnou.

Ještě dříve, než přišla hraběnka z Wessexu, tak k našemu stánku přišel pan Vágner (světoznámý rybář) a také pan Zrůst (předseda správní rady DofE). No a oni si s námi povídali. Co děláme, jak se nám daří a tak. Hodně jsme si povídali o atletice. Až jsem se divil, kolik toho oba o atletice vědí.

No a pak přišla hraběnka. Podala nám ruku a zeptala se nás, jak se nám v DofE vede, a co děláme. Představili jsme jí ty naše projekty. Ale řeknu vám,

ještě že tam byla tlumočnice. Jinak nevím, jak by to dopadlo. Říkali jsme jí, co a jak děláme a tak. No spíš to říkal Tomáš, já jsem to ukazoval na fotkách. Bylo na ní vidět, že jí to zajímá. Taky jsme se pochlubili, že máme jednoho „zlatého“ od nás, z Těrlicka. Ocenění mu předával princ Edward. To se hraběnce líbilo.

A taky jsme se pochlubili, že jsme u nás zorganizovali mezinárodní konferenci Youth at Risk (pro pracovníky v programu Cena vévody z Edinburghu). Když si prohlížela tu fotku, tak jsme jí pověděli, že u nás byli lidi z Izraele, Palestiny,

Libanonu, Jordánska, Maltu, Turecka, Finska a někteří, až u nás, poprvé v životě, viděli sníh. Když to tlumočnice hraběnce přeložila, tak se hraběnka usmívala.

Já jsem nikdy neviděl žádnou hraběnkou, a ani jsem si jí neuměl představit. Myslel jsem si, že kolem ní všude bude ostraha, že se na nás jen koukne a půjde dál. Ale ona si s námi povídala, no určitě víc jak šest nebo sedm minut, a zajímala se o spoustu věcí. A když k nám přišla, zjistil jsem, že je velice milá. A že si s námi podala ruku, tak to jsem vůbec nečekal. Když se s námi rozloučila, tak jsem si tak říkal, že je úplně normální... Měl jsem z toho moc dobrý pocit. Jsem rád, že jsem tam byl.

Co ti vlastně DofE dává?

Já jsem se dříve o druhé lidi moc nezajímal. Bavit jsem se jen s kámošema, nic moc jsem neřešil. Ani vám nebudu říkat, co všechno jsem dělal. Až když jsem se zapojil do programu DofE, tak jsem zjistil, že jsou i jiné věci. Pochopil jsem, že to má smysl, teda jako pro někoho něco udělat. Třeba ty děcka, s autismem. Oni za to nemůžou, no a moc radosti v životě nemají. A když pro ně něco děláme, tak je na nich vidět, že je to baví. Že se jim to líbí.

Mě v DofE naučili hodně. Překonávat překážky, nevzdávat se, ale také nebýt sobec, nemyslet jen na sebe. Poznal jsem hodně zajímavých lidí, zažil to, co většina kluků z DDŠ nikdy nezažije.

V čem mi DofE může pomoci... Myslím, že když si třeba budu hledat práci, tak si o mě můžou říct, třeba nějaký nepřijemný šéf, že jsem z pastáku (DDŠ), a tak že mi třeba práci nebude chtít dát. No a možná, až mu řeknu, že jsem pracoval v DofE, tak si ten šéf poví, že nemusím být tak špatný, když uvidí, co všechno náročné jsme dělali a zvládl jsem to. A tak nedá přednost jiným, ale mě...

Alois Vodák

DDŠ Těrlicko je do programu Cena vévody z Edinburghu zapojen od roku 2008. Navázali jsme tak na zážitkovou pedagogiku v našem zařízení.

Historicky prvně oceněno, v bronzové úrovni, bylo pět chlapců v roce 2009. První stříbro (zatím jediné) je z roku 2012 – Milan, no a první zlato (také zatím jediné), je z roku 2013 – také Milan.

Nejvíce se věnujeme dobrovolnictví. Chlapci poznávají těžký život druhých a srovnávají jejich problémy s těmi svými. Skrze vlastní zkušenost a prožitky připouští, že jsou lidé, kteří jsou na tom hůře než oni sami.

av

Dobrodružná výprava na zříceninu Vikštejn začíná...

STRAŠÁK STRES: Nečekaná výhra Vanesky

Úterý 19. 5. 2015 byl pro naší Vanesku Čonkovou velký den.

Vyhrála 1. místo ve výtvarné soutěži STRAŠÁK STRES.

Soutěž byla hodnocena odbornou komisí složenou ze zástupců Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Státního úřadu inspekce práce a Českomoravské konfederace odborových svazů, organizátora a partnera soutěže. Slavnostní předání proběhlo v Brně při příležitosti mezinárodního veletrhu INTERPROTEC 2015, během semináře

Řízení stresu a praxe v malých a středních podnicích.

Cesta byla dlouhá, ale vyplatila se. Vaneska byla za své 1. místo odměněna tabletem a krásnou malířskou sadou. Odměny získali i pedagogové Renáta Mládková a Aleš Hofman, kteří „mladé umělkyni“ pomáhali při tvorbě vítězné práce a do soutěže ji přihlásili. Do DD Lipová u

Šluknova si odvezli data-projektor a upomínkové předměty, které se týkaly semináře.

Při této příležitosti jsme se seznámili s příjemnými lidmi v prostředí areálu výstaviště, kde se zároveň konala výstava oceněných obrázků.

teta a strejda z 5. RS

Jířa Porubová z DD Valašské Meziříčí:

Studuji Open Gate, láká mě Británie

Třináctiletá Jíra vyrůstá v dětském domově ve Valašském Meziříčí šest let. Teď se její život obrátil vzhůru nohama: studuje Open Gate.

ŠKOLU ZATÍM ZVLÁDÁM NA JEDNIČKU

Co bylo tím důvodem, že jsi skončila v dětském domově?

To bylo složitější... Dlouho jsem bydlela s mojí babičkou a mamkou. Mamka měla problémy s pitím a chodila k nám sociální pracovnice, která uznávala, že je to tak nějak dobrý. Jednou ale rozhodla, že to není úplně dobré místo, a já se ocitla v děčáku.

Nevadilo tvým spolužákům, že jsi z děčáku?

Na základce s tím nebyly žádné problémy. Školu máme přes ulici u domova a chodilo tam od nás víc děcek.

Kdo jako první přišel s nápadem studovat gymnázium?

Nejdříve to napadlo paní ředitelku. Dala jsem si přihlášku do Valmezu, ale pak jsem objevila ještě Open Gate. Vypadalo to dobře. Sama jsem si zjišťovala, o co jde, a pak jsme tam začali psát a vše vyřizovat.

A potom?

Byla jsem u zkoušek nanečisto. Poslali mi výsledky a pozvali mě přímo na přijímací pohovor.

Od kolika let jsi tedy v Open Gate?

Do Primy jsem přišla v 11 letech. Teď jsem v Tercií.

Bylo těžké zvyknout si na uniformu?

Ze začátku byly pro mě uniformy nezvyk, ale přišly mi hezké. První dva měsíce jsem si zvykala.

Co se náročnosti učiva týče, přejít ze základky na prestižní gympl není snadné. Zvládáš to?

Je to postupná změna. Žádný šok. Prima se mi zdála lehká. To samé se dá říct i o Sekundě a Tercií.

„Ze začátku pro mě byly uniformy nezvyk, ale přišly mi hezké. Takže jsem si na ně zvykla rychle.“

Takže se známkami problém nemáš?

U nás máme známkování od 0 do 100, protože máme procenta. Snažím se udržovat známky okolo 90 %, abych měla dobrý průměr.

V Open Gate je důležité umět anglicky. Co ty a tento jazyk?

Hodně jsem si angličtinu zlepšila, je to úplně něco jiného, než na začátku

Primy. Ještě ve Valmezu jsem chodila do jazykovky. Kdybych tam nechodila, tak nevím, jak to tady na OG zvládnou. V biologii nebo ve fyzice děláme pracovní listy v angličtině, v jiných předmětech už děláme i polovinu prezentací v angličtině.

OPEN GATE NABÍZÍ VÍCE MOŽNOSTÍ NEŽ DĚČÁK

Jezdíš „domů“ každý víkend?
Ne. Jednou za čtrnáct dní, protože to mám daleko. V domově to je vlastně furt stejné. Akorát tam teď nejsem tak často s dětma.

Jak vnímáš lidi v Open Gate?

Jsou tady hodně otevření a nemají předsudky. Učitelé, vychovatelé ani studenti nejsou takoví, že ty jsi odjinud, takže jsi nějaký jiný. Chovají se tu mile a přátelsky.

Našla bys rozdíl mezi vychovateli v DD a na OG?

Tady se setkávám s dospělejšími jednáním s námi, studenty. Ale jinak je to

v hodně věcech podobné. V obou případech se snaží z nás vychovat dobré lidi a chtějí, abychom v budoucnu uspěli.

**Čím se podle tebe nejvíc liší
tvůj domov a areál OG?**

V domově děcka přijdou ze školy a sedí na pokoji nebo u televize, maximálně někdy jdou s kamarády. Tady je díky kroužkům a různým aktivitám více možností. Kdyby někdo chtěl například v domově rozvíjet cizí jazyky, nebudou na to finanční prostředky.

**MÝM SNEM JE POMÁHAT
LIDEM V ZAHRANIČÍ**

Jaké kroužky sis letos zvolila?

Ráda fotím, fotokroužek mám dvakrát týdně. Jako relaxační sport mám jógu.

**Máš nějaké
mimoškolní
aktivity?**

Jezdím pomáhat malým dětem do školky do

Mukařova a příští rok bych ráda pomáhala v knihovně Open Gate. Byla jsem dvakrát vyučovat menší děti angličtinu na základní škole v Kolovratech.

„V domově sedí děcka u televize nebo jdou ven. Tady pořád něco děláme.“

Co nejraději děláš ve volném čase?

Čtu si, kreslím. Moc ráda trávím čas s holkama.

Zažila jsi tu za ty tři roky něco, na co ráda vzpomínáš?

Největší zážitky z OG mám zatím hlavně ze třídy. Myslím si, že máme skvělý kolektiv, rychle jsme si na sebe zvykli a poznali se. Ty zážitky jsou asi hlavně jednodenní - chodíme do kavárny tady v Babicích.

Jaké místo sis ve školním areálu oblíbila nejvíc?

Miluju knihovnu! A bazén

je moc fajn. Hlavně pro lidi, kteří jsou ladění sportovněji než já, to je opravdu příležitost zlepšovat si kondici.

Přemýšlela jsi už o plánech na léto?

Na prázdniny vyrážíme každoročně s domovem na nějakou rekreaci. S nadací Olgy Havlové jedu letos v srpnu do Anglie na 14 dní. A na to se těším, protože to bude příležitost si tu angličtinu zlepšit a bude to zážitek.

Tušíš, co bys chtěla dělat, až vystuduješ Open Gate?

Hodně mě láká Velká Británie. Pokud budu mít možnost se tam dostat, budu moc ráda. Láká mě povolání, kde budu pracovat s lidmi a pomáhat jim. Chtěla bych pracovat v zahraničí. Je tam něco lákavého - například využít cizí jazyky. Jako druhý jazyk jsem si vybrala španělštinu, kterou se učím jeden rok. Babička chtěla, abych šla na francouzštinu, protože ji asi 10 let vyučovala. Ale říkala jsem si, že bych ji využila, jen kdybych cestovala do Latinské Ameriky. Neláká mě Francie ani severské země.

„Láká mě povolání, kde budu pracovat s nimi a pomáhat jim. Asi v zahraničí.“

Lukáš Kottlár

Open Gate

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů.

Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou získat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

The Kellner
Family
Foundation

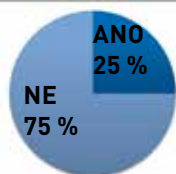

Open
Gate
School

Na co máš dneska chuť? A co dostaneš k večeři?

Velká anketa Zámečku o jídle v domovech

1. Jsi v domově celkově spokojený/á s jídlem?

Zdá se, že ve většině domovů se vedení řídí heslem „Hlavně ať se děti nají, chutnat jim to nemusí“. No, Zdenda Pohlreich z Ano, šéfe! by určitě radost neměl. To by bylo řevu...

2. Jsi spokojený/á s množstvím jídla?

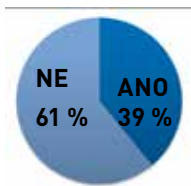

Téměř polovina z vás se v domově pořádně nenají. Máte hlad a nechtějí vám přidat? Neslyšíte přes kručení v břiše vlastní myšlenky? Zkuste o nějaký ten žvanec požádat naše politiky, na ně každou chvíli létají vajíčka, rajčata, jablka... To všechno přece nemůžou sami sníst!?

Výběr z odpovědí:

- **Miloš (14):** Dostáváme malé svačiny.
- **Matěj (15):** Mohlo by být více jídla.
- **Lenka (16):** Mně je 16 a dostávám stejné porce jako sedmiletá holčička.

3. Chodí u vás na nákupy potravin i děti?

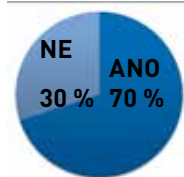

Pokud patříte k těm jednášedesáti procentům, ne-zoufejte. Nákupů si ve svém životě užijete ještě dost.

Výběr z odpovědí:

- **Tomáš (16):** Nakupujeme si třeba suroviny na dort, když máme narozeniny.
- **Ema (12):** Nechodíme. Tety posílají velké děti.

4. Můžete se podílet na tvorbě jídelníčku? Pokud ano - jak?

Více než dvě třetiny dotázaných se podílejí na tvorbě jídelníčku. Jak je tedy možné, že jim pak jídlo v DD nechutná, to je nám záhadou.

Výběr z odpovědí:

- **Petr (13):** Zúčastníme se stravovací komise.
- **Mirek (12):** Máme šanci si napsat návrhy jídel.

- **Eva (17):** Na komunitě podáváme návrhy, ale většina se zatrhne.

5. Jak by se mohl jídelníček u vás konkrétně změnit?

Výběr z odpovědí:

- **Dominik (14):** Lepší svačiny do školy.
- **Adam (15):** Méně sladkého jídla (tuto odpověď napsala většina).
- **Lukáš (13):** Kdyby měli možnost napsat jídelníček kuchařky a ne jen vedoucí stravování.

6. Pokud jste si někdy stěžovali na jídelníček - na co? A jak to dopadlo?

Výběr z odpovědí:

- **Maruška (14):** Nikdy jsem neměla možnost si stěžovat.
- **Jan (15):** Stěžoval jsem si, že je tam moc tuků... Poté, co jsem oznámil, že bych chtěl být na zdravé stravě, mi bylo řečeno, že se musím podřizovat pravidlům DD.

7. Máte v domově společnou jídelnu pro celý domov?

Srdcem téměř každého domova je (bohužel stále) jídelna: **100%**
Tak snad se do ní všichni vejdou...

8. Vaříte si během víkendů na svých bytech/ skupinách?

Neděle: **9 %**
Sobota a neděle: **91 %**

To je moc pozitivní výsledek! Děti se něčemu přiučí a mohou si ukuchtit, na co mají zrovna chuť. A zaměstnanci domovské kuchyně jistě ocení volný víkend.

Výběr z odpovědí:

- **Michal (17):** Vaříme si, abychom se naučili samostatnosti a abychom až odejdeme z domova, uměli si uvařit.
- **Karolína (12):** Vaříme s většími dětmi. Pomáháme jim.

9. Kdo u vás chystá svačiny do školy? Vychovatelé nebo vy?

Vychovatelé: **79%**
Děti: **21%**

Vy ostudy! Copak si neumíte sami připravit svačinku do školy? Až opustíte děcák, už to za vás nikdo dělat nebude.

Výběr z odpovědí:

- **Iveta (19):** Pomáhám tetě s přípravou svačin.
- **Karel (21):** Teta mi svačinu vždycky udělá a občas ji nadávám, že mi namazala housku, když jsem si to přál nenemazané.

10. Napiš nám své:

Nejoblíbenější jídlo:

svíčková s kynutým knedlíkem, krupicová kaše, hranolky s řízkem, sýrové krokety, párky, klobása, palačinky...

Jídlo, které v DD nemá rád:

houby, játra, znojemská, chleba s máslem, treska, perník na svačinu...

Anketu připravil

Albín Balát

Patnáctiny:

Výborný dort a spousta přání

Dne 30. 3. 2015 jsem oslavila 15. narozeniny. Tety mi pomohly s pečením a zdobením dortu. Byl krásný na pohled a výborný na chuť.

Také jsme připravili „jednohubky“ a už jsme oslavovali, dostala jsem mnoho přání. Myslím, že se mi splnil jeden z mých snů.

Karolína

Sára a Michal

Jednoho dne šla Sára na praxi. Jejím přáním bylo, aby měla dobrou rodinu. Potkala kluka jménem Michal. Dívka s modrýma očima se na něj podívala a usmála se. Michal šel k ní a hezky se představil.

Zeptal se, kam spěchá a dívka odpověděla, že na praxi a rychle šla. Michal tam totiž chodil taky, a když ho tam uviděla, zeptala se, jestli něco nechce. Řekl, že

sem chodí na praxi. Když byl večer, tak Michal Sáru odvezl domů. Druhý den měl Michal pro Sáru překvapení. Zeptal se jí, jestli si ho vezme, a Sára řekla,

že ano. Po 9 měsících se jim narodila dvojčata Mirek a Ondra.

Rostli jak z vody. Mirek byl strašný raubíř a Ondra byl velice chytrý a šikovný.

Sáře se splnil její velký sen. Svět byl krásný a veselý.

Petra V. (12)

Nejmilejší koncert 2015

Děti z domovů předvedly svůj talent na plzeňském náměstí

Celostátní přehlídka talentovaných děvčat a chlapců z dětských domovů letos proběhla v Plzni. Dobrá volba! Kde jinde by měl vyvrcholit Nejmilejší koncert, než v Evropském hlavním městě kultury pro rok 2015? Pořadatelé z DD Staňkov a DD Kašperské Hory pochopili, že jde o akci pro veřejnost, a podle toho se taky chovali. Žádné uzavřené místnosti a přísně hlídané

vchody. Pódium nechali postavit přímo na náměstí Republiky, aby si tu super atmosféru mohli užít i místní obyvatelé nebo náhodní turisté. No uznejte sami, tohle si reportéři Zámečku nemohli nechat ujít. I proto jste mohli na této události potkat hned tři z nás – Lukáše Kotlára, Albína Baláta, který se zároveň prezentoval zpěvem a hrou na klavír, a moji maličkost.

Abych pravdu řekl, dopolední program jsem si moc neužil. Vystupující byli úžasní, o tom žádná! Tolik mladých talentů na jednom místě člověk jen tak nepotká. Moderátoři? Skvělí! Ale něco tomu chybělo. Atmosféra připomínala spíše obyčejnou školní besídku než velkolepou kulturní akci. Několik účinkujících se mi svěřilo, že nejde pouze o můj pocit. Vnímali to stejně. Trápil je nízký počet přihlížejících; své umění předváděli spíše jen svým kamarádům a známým z jiných děčáků, než veřejnosti.

Ovšem odpoledne to už bylo něco jiného! Odložil jsem foťák a plně si vychutnával jedno vystoupení po druhém. Před pódiem

se vytvořil dav přihlížejících, který neváhal fandit, skandovat, tleskat i tančit. Přítomným nevalil ani prudký déšť, který se na několik minut spustil z nebe. Program navíc obohatily taneční kreace Hanky Kynychové s Igorem

Šustrem, pozvání přijala zpěvačka Bára Zemanová se svým hudebním doprovodem. Ale i za přítomnosti těchto osobností zůstaly hlavními hvězdami dne děti z domovů. Všechny do toho daly srdíčko a byly úžasné!

Velmi mě zaujal pěvec-ký výkon Marka Nocara ze Severní Terasy a duet Albína Baláta (DD Staňkov) se Zuzanou Holakovskou (DD Tachov). Když se tihle tři ujali mikrofonu, zůstal jsem jen nevěřičně stát s otevřenou pusou. Troufám si říct, že by svým výkonem

ohromili porotu nejedné pěvecké soutěže. Životem inspirovaná básnička sester Ivany a Adély Šanových z Tišnova neměla chybu. Dle mého názoru šlo o nejdokladnější vystoupení celé přehlídky. Smekám před vámi, holky! V paměti mi utkvěla také malá Vanesa

světa v podání DD Tišnov taktéž stojí za zmínku, protože šlo o důkladně propracovanou choreografii, při které vystupující předvedli profesionální výkon.

V dětských domovech se očividně nachází spousta nadaných jedinců, kteří by neměli problém zazářit v soutěžích typu Česko hledá SuperStar, X-Faktor nebo Česko Slovensko má talent. Nejen díky Nejmilejšímu koncertu mají děti šanci ukázat veřejnosti, co v nich je. Což je moc dobře!

Pořadatelé letošní celostátní přehlídky zvládli organizaci celého programu na výbornou. Doufám, že si to ostatní přihlížející užili stejně jako já.

František Berger

Koled-
ňáková
z Opavy.
Nad jejím
ohebným
tělem jsem
nechápatě
kroutil hla-
vou. Čardáš
Dětského
domova
Dlažkovice
či hudeb-
ně-diva-
delní Cesta
kolem

Bylo to krásné, skoro jsem brečel

Další ročník Nejmilejších koncertů v krajích je za námi, ostatně jako celostátní kolo Nejmilejšího koncertu uskutečněného v Plzni na náměstí Republiky, což je velkou škodou. Jsou to ty nejkrásnější zážitky.

Dětský domov Holice v Plzni reprezentoval Vojtěch Sivak s písní „Jednou mi fotr povídá“. Jak na „finále“ vzpomíná?

Dne 25. 5. 2015 jsem se vydal na přehlídku Nejmilejšího koncertu o den dříve autobusem. Nejhorší však bylo, že bylo hrozné teplé počasí, ve kterém nikdo z nás nerad cestuje... Ale dojel jsem do Plzně a vše krásné a úžasné začalo. Začalo to tím, že jsem poprosil, aby pro mne někdo došel na autobusové nádraží, a došli. Když jsme došli k hotelu Trend, ve kterém jsme byli ubytováni, byl jsem nadšen z jeho luxusu. Ubytoval jsem se a po ubytování mě Albín seznámil s dětmi z jeho Dětského domova Staňkov a šli jsme se všichni projít do obchodáku. Koukli jsme na nějaké boty, atd. Pak byla večeře a po večeři jsme šli se podívat na kulturní památkové město, které mě hodně nadchlo. Bylo to opravdu nádherné. O půl desáté jsme šli všichni spát.

Druhý den jsme vstávali někteří v 05:00 a připravovali podium a takové ty věci,

co se připravují. Pak postupně najížděly ostatní děti a vše začalo. Také se stavěly stánky pro prodávající dětské domovy a stany jako úložné prostory pro ty, co měli věci a potřebovali se převléci. Děti se ukázaly s mnoha tanečními, recitačními a pěveckými výkony, které s tetami nacvičily. Všechna vystoupení byla moc krásná. Já osobně za sebe mohu říci, že talentované děti z dětských domovů mě opravdu zaujaly a kolikrát i skoro rozběčely – například rapper, který zpíval o své rodině, tanečník, který tančil jak víla, zpěvák Marek z Ústí nad Labem, Albín Balát a Zuzka Holakovská a mnoho dalších. A však nejvíce mne pobavila taneční skupina Adams Family.

Moc děkuji tetám, například Jarce a ostatním, které si nepamatuji jmény,

ale ony vědí, a také paní ředitelce Koubové i Kučerové. Nejvíce tetám a paní ředitelce, kteří se o mne po tu dobu jednoho dne krásně postaraly, a hlavně Albínovi, Milanovi, Šarlotě, Heřmanovi, Petrovi a dalším z DD Staňkov, kteří se mnou trávili svůj čas. Moc děkuji a přeji vám mnoho úspěchů v životě. Jste skvělá parta a těším se na další setkání konkrétně s vámi.

Vojtěch Sivak, DD Sedloňov

Florbalisté Hory Svaté Kateřiny ovládli celorepublikový turnaj

Letos přijelo na florbal do Ústí nad Labem 17 týmů z celé České republiky.

Turnaj se konal pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka. Chlapci bojovali jako lvi v duchu fair play.

Do finále se probíjalo ze dvou kvalifikací 8 týmů. Finálové zápasy byly vyrovnané. Kouči si pochvalovali, jak se jejich svěřenci zlepšují. Pochvalovali si techniku a týmovou hru VÚ Hostouň.

Výsledky:

1. DD Hora Svaté Kateřiny
2. DD Dlažkovice
3. VÚ Hostouň

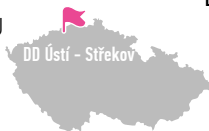
Nejlepší brankář:

Kristián Beránek
(VÚ Hostouň)

Nejlepší střelec:

Jiří Kotlář (DD Dlažkovice)

Lenka Mašátová

Jirka, nejlepší střelec

Kristián, nejlepší brankář

Vítězný tým z Hory Svaté Kateřiny

Druhé Dlažkovice

Bronzová Hostouň

Čtyři dny s telaty, krávami a slepicemi

Pro děti z DD v Uherském Ostrohu se naskytla ojedinělá příležitost - pobyt na farmě s možností vyzkoušet si, jak se o zvířátka musí pečovat.

Dianu, Danielu, Marii, Natálii, Mirku, Veronika, Angelu, Jana, Mirka, Michala, Jakuba a Ladislava přivítali majitelé farmy Čapí letka a provedli je po areálu, kde se pásli osláci, kozy, krávy, hříbata, kačeny, husy, slepice. Během pobytu

se děti zapojily do hrabání trávy, krmení telátek, trhání kopřiv, dojení krav, sbírání vajíček, ale přiložily ruce i k přípravě jídla. A že to bylo jídlo skutečně výborné, dokazuje to, že nebyly žádné zbytky a všem moc chutnalo. Bodejť ne, když se při vaření používaly bio produkty z farmy, které vyrábí v sýrárně paní majitelka Lucka.

Za 4 dny dětem nescházela televize, celé dny trávil

v krásné přírodě a neustále v pohybu. Mohlo by se zdát, že z toho nebudou nadšené, ale nikomu se nechtělo odjíždět.

vychovatelka Iveta Sládková

Malování na plot zpestřila soutěž

Zub času a povětrnostní podmínky se podepsaly na malbách na plotě dětského domova, a proto bylo vhodné a nutné je obměnit. V sobotu 16. května se sešla devatenáctka holek a kluků a dala se do díla.

Pomalovat boty?

Všichni byli výborně připraveni, práce jim šla skvěle od ruky. Aby to nebylo jen tak nějaké „malování“, byla z akce soutěž s malujícími soutěžícími, odbornou porotou ve složení Marta Eibensteinerová a Zdeněk Gajdoš, cenami, odměnami, pohoštěním, písničkou. Když někteří soutěžící byli s prací hotoví dříve, než stanovil časový limit, mohli si ještě pomalovat darované boty. Což také mohli všichni příchodí a obdivovatelé umění.

Dort pro vítěze

A jak to všechno dopadlo? Nejmladší kategorii ovládla hned čtveřice děvčátek – Viktorka a Valěrka Pokorné, Angela Vavreková a Daniela Rohanová. Jejich kresby předčily i dílka starší kate

gorie. V kategorii do čtrnácti let si palmu vítězství, vlastně dort se sladkou paletou barev, odnesla Maruška Rohanová následována Natálkou Nižinskou a Karolínou Procházkovou. Nejstarší kategorii ovládla Veronika Zajícová s Kamilou Stuchlíkovou a Kateřinou Pagáčovou.

Ceny jsou rozdány, končíme. Děkujeme za účast všem zástupcům ZUŠ UO, ZŠ UO, DD UO a DD Strážnice, porotě, organizátorům a také podporovatelům – COLORLAK Staré Město a Nadace SYNOT, bez nichž by se úžasná akce nekonala.

ředitelka Jana Frühaufová

Prohlídka Terezína:

Po zádech mi běhal mráz

Na začátku března jsem se společně se spolužáky vydal na exkurzi památníku Terezín.

Na začátku března jsem se společně se spolužáky vydal na exkurzi památníku Terezín.

Terezín proslul za 2. světové války jako židovské ghetto a jeho část „malá pevnost“ jako vězení pro odbojáře (např. Milada Horáková). Byl založen jako pevnost koncem 18. století. Nedávná minulost však dala ožít

městu také jako tragickému symbolu utrpení desetitisíců nevinných lidí, kteří zde zahynuli v době nacistické okupace naší vlasti.

Průvodkyně nás provedla nejprve do míst, kde vězni byli evidováni, odevzdali své osobní věci, např. hodinky, řetízky a oblečení, a poté obdrželi trestanecký oděv. Dále jsme se dostali do cel

pro židovské a nežidovské vězně, sprch, ošetřovny a po průchodu chodbou opevnění přímo na střelnici, kde byl bohužel ukončen jejich život. Během války probíhaly největší popravy. Víím, zní to dost smutně. Na mě zapůsobilo nejvíc toto místo a ukázalo mi krutost a bezcitnost německých okupantů. Na IV. dvoře, který byl zřízen jako poslední, zemřelo mnoho vězňů na tyfus.

Člověk si vlastně uvědomuje, co kdo na těch místech prožíval. Nechtěl bych osobně v této době žít. Sám bych byl už asi dávno mrtev. Mrzí mě to, co se stalo všem těm lidem. Myslím si, že je nutné připomínat historickou pravdu v nezkráslené podobě!

Albín Augustýn Balát

Setkání s americkou armádou jsem si ujít nenechal

O průjezdu amerických vojáků a vozidel skrz Českou republiku jsem se dozvěděl ze zpráv na internetu. Už od té doby jsem si říkal, že by bylo fajn se s nimi setkat, a jestli vůbec taková možnost by byla reálná. Po pár dnech jsem zjistil jejich předběžné trasy, kudy by měli jet. Pro mě bylo nejbližší místo město Vyškov, kam Američani dorazili 29. 3. 2015.

Jak jsem se toho dne probudil, ještě jsem netušil, že se s nimi setkám. Na sto procent jsem byl rozhodnutý před obědem. Řekl jsem si, že jedinečnou možnost si přeci nenechám ujít, a tak jsem se vydal na cestu směrem k Vyškovu. Už jak jsem poprvé nastoupil do vlaku, tak jsem se moc těšil.

Při příjezdu do Vyškova jsem byl domluvený s kamarádem, který byl o pár let dříve taky v našem domově ve Strážnici, že se setkáme, protože on teď bydlí ve Vyškově. Společně jsme nejprve jeli okolo vojenské základny, kolem byly davy

nadšenců a plno nedočkávkých lidí. Atmosféra byla už v tu dobu úžasná, většina lidí měla buď americké vlajky nebo uniformy a všichni očekávali jejich příjezd. Pár minut potom, to jsme museli zastavit, se naše očekávání splnilo. Viděli jsme americké obrněné vozidla a transportéry, kde byli samozřejmě i vojáci; ti na nás mávali a my všichni na ně.

To byla první část kolony a při příjezdu druhé kolony jsme už byli před samotným vstupem do základny. Lidí bylo ještě více a na všech zúčastněných bylo znát velké nadšení, že můžou něco podobného vidět na vlastní oči. Projíždějící auta troubila za doprovodu vojenské policie. Po vstupu do základny jsme se mohli osobně setkat s několika členy americké armády a prohlédnout si jejich techniku a vozidla. Davy lidí stály frontu, jen aby mohly spatřit něco, co u nás není k vidění. Když jsem se dostal na řadu, tak jsem si nejdřív s nimi povídal, jak se mají a kdo odkud

pochází, jak dlouho už slouží v armádě a mnoho dalších informací jsem se snažil zjistit. Popravdě jsem byl velice šťastný, že mi věnovali svůj čas. Všichni působili velice mile a přátelsky. Obešel jsem více vojáků a povídal jsem si s nimi, i když to zrovna neměli jednoduché. Každý si chtěl povídat a fotit se.

Největší zážitek byl pro mě ten, že jsem mohl osobně mluvit s vojákem americké armády, dost to pro mě znamená a můžu říct, že je to jeden z mála dnů, na které nezapomenou. Spojené státy americké jsou moji nejoblíbenější zemí a tuhle možnost jsem si nemohl dovolit vynechat.

Jak jsem si prošel většinu toho, co tam bylo k vidění, tak jsem se bohužel musel vydat na cestu domů. Ale s takovým pocitem, na který snad nezapomenou. Určitě to stálo za to!

**Lukáš
Sklenský**

Mezi kapkami deště se nejlépe závodilo domácím z Uherského Ostrohu

V úterý 26. 5. 2015 se v Atletickém areálu v Uherském Hradišti konal již 15. ročník nadregionálního kola atletických závodů dětí dětských domovů. Celou organizaci měl jako vždy na starost Dětský domov Uherský Ostroh.

Poprvé v historii těchto závodů nám neprálo počasí a meteorologům vyšla předpověď na jedničku. Od rána pršelo, vítr foukal, teplota poklesla pod květnový průměr. Nic naplat, s chutí do toho, půl je hotovo.

Závod proběhl dle připraveného programu, zúčastnilo se osm dětských domovů. Jmenovitě: Uherský Ostroh, Vizovice, Bojkovice, Strážnice, Hodonín, Hodonín u Kunštátu, Náměšť nad Oslavou, Kroměříž. Celkový počet dětí dosáhl 87.

Nepřízeň počasí neovlivnila snahu a nadšení všech závodníků a dosažení co nejlepších výsledků. Soutěžilo se ve věkových kategoriích od atletické školky až po dorost v klasických disciplínách: sprint na 50 m a 60 m, skok do dálky, hod kriketovým míčkem, vrh koulí, běh na 400, 800 a 1500 metrů.

Celkově první místo obsadil Uherský Ostroh, druhé Strážnice, třetí skončil Hodonín u Kunštátu. Poražený však nezůstal nikdo. Poděkování patří Nadaci SYNOT, která

akci podpořila finančně, ředitelství SŠPHZ Uherské Hradiště za poskytnutí studentů, kteří zpracovávali neúnavně výsledky závodů, i pracovníkům Dětského domova Uherský Ostroh, kteří celou akci zorganizovali.

Petr Hybler, zást. ředitelky

Fotbalisté z DD Uherský Ostroh nepoznali hořkost porážky

Poslední dubnovou sobotu se již po patnácté sešly děti z dětských domovů Zlínského a Jihomoravského kraje v areálu Městského fotbalového stadionu Miroslava Valenty na turnaji v malé kopané. Letos přijaly pozvání dětské domovy Boskovice, Náměšť nad Oslavou, Kroměříž, Strážnice, Uherské Hradiště, DD a ZŠ Vizovice a samozřejmě pořádající Uherský Ostroh.

Po nezbytném nástupu, zopakování pravidel a fotodokumentaci byly jednotlivé týmy rozlosovány do skupin. Po těchto zápasech bylo celkem jasné, kdo bude bojovat o přední příčky a na koho zbudou souboje o umístění. V každém týmu byly dle propozic také dívky, které svými výkony mnohdy překvapivě předčily i některé chlapce.

Tým pořádajícího Dětského domova Uherský Ostroh měl velké ambice, které se mu v průběhu turnaje dařilo postupně naplňovat. Po dobrých výkonech v základní skupině postoupil tým ve složení Jan, Michal, Pavel, Zdeněk, Lukáš, Miroslav, Marie, Natálie a Veronika do bojů o stupně nejvyšší. Ve finále pak domácí tým změřil síly s týmem z Dětského domova Kroměříž. I tento duel nakonec skončil jednoznačným vítězstvím domácího týmu, a tak se mohli mladí fotbalisté radovat z celkového vítězství v turnaji. Zúročila se tak jejich příprava, kterou absolvovali v kroužcích kopané nebo v rámci volnočasových aktivit se svými vychovateli v domově.

Na hladký a férový průběh všech zápasů dohlíželi Pavel

s Petrem, mladí fotbaloví rozhodčí, kteří také vyrůstali v dětském domově.

Akci podpořila Nadace SYNOT, EKOSPAR, s. r. o., D. I. SEVEN, a. s., C4C.

1. FC SLOVÁCKO věnoval všem dětem mimo jiné vstupenky na podvečerní utkání. Mnoho sportovních úspěchů přišli dětem popřát také fanoušci klubu.

Poděkování patří všem podporovatelům, zúčastněným fotbalistkám a fotbalistům z dětských domovů a především organizátorům, bez nichž by se tato akce nekonala.

vychovatel František Juříčka

Míčové hry 2015:

Hráči z Lipové zopakovali loňský úspěch

V sobotu 30. 5. 2015 se konal již 16. ročník Míčových her dětských domovů z Ústeckého a Libereckého kraje. Celkem se zúčastnilo na 200 aktivně sportujících dětí, které přišlo během dne podpořit několik set povzbuzujících diváků.

Přijel i Vlasta Horváth

Akci podpořil Ústecký kraj a dále v oblasti sponzorských darů mnoho regionálních podnikatelů a občanů. Pomyslnou třešinkou na dortu bylo společné pěvecké vystoupení dětí z dětského domova s vítězem Česko Slovensko hledá Superstar Vlastou Horváthem.

Malá kopaná (chlapci):

1. DD Lipová
2. DDŠ Hamr na Jezeře
3. DD Krásná Lípá

Vybíjená (děvčata):

1. DD Lipová
2. DDŠ Jiříkov
3. DDŠ Hamr na Jezeře

Celkovým vítězem turnaje se stal pořadající Dětský domov Lipová u Šluknova, který obhájil prvenství z loňského roku.

Aleš Hofman

Florbal ve Strážnici jasně vyhrál tým z Vizovic

Celkové pořadí

1. DD Vizovice
2. DD Hodonín
3. DD Uherský Ostroh
4. DD Strážnice
5. DD Uherské Hradiště
6. DD Kroměříž
7. DD Mikulov

Cena Fair Play:

DD Mikulov

Nejlepší střelec:

Filip Rygál
(DD Uherské Hradiště)

Pořadí ve skupině A

1. Vizovice
2. Hodonín
3. Uherské Hradiště
4. Mikulov

Pořadí ve skupině B

1. Uherský Ostroh
2. Strážnice
3. Kroměříž

Semifinále

Vizovice - Strážnice 4:1

Uh. Ostroh - Hodonín 2:4

Zápas o 3.-4. místo

Uh. Ostroh - Strážnice 2:0

Finále

Hodonín - Vizovice 1:4

Chcete do „cirkusu“?

Rád bych vás opět pozval na představení divadelního souboru Cirk La Putyka, které se odehraje v pátek 19. 6. na prknech divadla JATKA 78 v Praze Holešovicích od 11 hod. Jedná se o představení La Putyka.

“Cirk La Putyka není třeba představovat. Jedná se o soubor, který se profesionálně věnuje žánru nový cirkus. Snažíme se překračovat hranice mezi akrobacií, moderním tancem, loutkovým divadlem, koncertem a sportem. Vytváříme vlastní specifikou poetiku a svůj pohled na žánr. Pro Cirk La Putyka je důležitá nejen profesionální kvalita v jednotlivých

divadelních a cirkusových číslech, ale i téma, příběh a sdělení.”

S divadelním souborem a principálem, hercem Rostoum Novákem jsme spojili síly a vznikl Projekt La Putyka - Inspirace dětem, který dětem ukazuje, kam až mohou posunout své hranice a sny. Po sérii úspěšných představení, na které se sjíždějí dětské domovy z celé České republiky, mohou říci, že se vždy jednalo o nezapomenutelný zážitek jak pro děti, tak pro jejich vychovatele. Vše je zdarma.

Zároveň uvádím kontakt na Martinu, které v případě zájmu nahlaste počet dětí: martina@laputyka.cz.

Věřím, že se na představení setkáme a spolu s dětmi si den nevšedně užijeme, a když ne v divadle, tak na Slavata Tour.

Tomáš Slavata

www.tomasslavata.cz

Fandíme Slunetě Ústí nad Labem

Středeční podvečer jsme strávili na Slunetě, kde se hrál důležitý zápas play off v basketbalové lize: Sluneta Ústí nad Labem změřila své síly s Prostějovem. Pozvali nás fandit již podruhé naši hráči. Moc jsme si to užívali.

Díky naší Viktorce, která fandila, až nemohla mluvit, naše Pandý vyhrály o 10

bodů. Nejlepším hráčem byl Láďa Pecka, který bojoval pod košem a doskakoval. Nejrychlejším byl náš přítel Herst Laroche. Ani ostatní nezaostávali, prostě skvělý tým.

děti a tety z DD Střekov

Slavata Triatlon Tour:

Jede se počasí navzdory

Slavata Triatlon Tour, série závodů pro děti z dětských domovů i široké veřejnosti, je za svou polovinou. Startem kategorie předškolních dětí v pražských Řepích v půlce května započala svou letošní cestu se svým zakladatelem Tomášem Slavatou a míří do dalších českých měst.

Z Prahy se zelený Land „Hulk“ Rover s dvoutunovým vlekem v záprahu stočil na jih a své zázemí s depem a dětmi oblíbeným skákacím hradem postavil v Táboře a Brně. Do Tábora dorazilo rekordních devět dětských domovů z přilehlého okolí, což ukazuje na oblíbenost akce jak u vychovatelů, tak dětí, které hojnou účastí a vzájemnou podporou své „domovské“ rodiny na trati ukázaly, jak silné pouto mezi sebou mají a jak moc si v životě dokážou fandit.

Deštivé počasí se bohužel podepsalo na účasti na závodech v Pardubicích a znemožnilo závody v Telči, kde se v kempu U Roštěnký dohodl náhradní termín a Tomášova tour se tam opět vrátí 15. června.

„Problém je dostat na závody hlavně veřejnost. Závody se většinou konají poblíž dětských hřišť nebo v parcích, kde je za hezkého počasí spousta dětí s rodiči, kteří se spontánně na závody zaregistrují. Letos dost prší a je zima, což ovlivňuje právě návštěvnost veřejnosti,“ doplňuje Tomáš.

Na druhou stranu se ale tento týden dařilo úterní akci v Náchodě, kam i přes nepříznivou předpověď zavítala stovka závodníků. Prvně v historii si Tomáš Slavata může připsat i mezinárodní účast. Na akci dorazila Hanička z Polska, která bohužel na cyklistické trati spadla, závod ale dokončila a získala cenu za bojovnost. Horská kola, která se v rámci závodů losují, putovala opět jak do

rukou závodníků z veřejnosti, tak dvěma dětem z dětského domova.

Slavata Triatlon Tour jede vstříc dalším destinacím. Na řadě jsou Liberec, Olomouc, Plzeň, Otrokovice a druhý pokus v Telči s finálovým závodem v Praze, který se odehraje 13. září.

Tomáš každý rok apeluje na dobrovolníky, kteří by mu na akcích vypomohli. Je-li mezi vámi někdo, kdo by se na některé z akcí rád podílel a společně s Tomášem rozdával radost dětem, ať neváhá navštívit jeho webové stránky www.slavatatriatlontour.cz nebo facebook a nabídnout svou pomoc.

Pavlaína Poláková

www.triatlony.com

Tomáš, už nejsi zakletý?

Spolu se studenty z Gymnázia a SOŠ Dr. Václava Šmejkala děti z našeho DD hrály a zpívaly v autorském muzikálu KOUZELNÝ SVĚT. Všichni nacvičovali dlouhé měsíce.

a celý večer se ujišťovaly, zda jsou hodné.

I naše malé děti se ujišťovaly, zda jsem v pořádku a nejsem již zakletý. Já jsem totiž hrál hlavní roli Vaška, kluka, který se o hračky moc nezajímá, vše zlehčuje. Moc mi nešlo zpívání, ale snad mi to všichni odpustili.

Tomáš (14)

Muzikál napsala studentka a všem se moc líbil. Malé děti odcházely z divadla

přesvědčeny o kouzelné říši hraček. Doma dle maminek si všechny hračky uklidily

Mistrovství světa v hokeji: Utkání vyhrála Francie

Před zahájením zápasu na ledě zabruslili maskoti mistrovství světa Bob a Bobek. Poté nastoupily týmy Francie a Lotyšska. Celé utkání bylo pro nás velmi krásné.

vlnu a vy jste součástí, je něco fakt krásného a asi nezapomenutelného. Focení s maskoty, s fanoušky..." svěřila se šestnáctiletá Lenka.

Já s Lenkou jsme fandili Francii - ta také porazila Lotyšsko 3:2. Chtěli bychom velmi poděkovat organizaci Bohatý sirotek za tuto neskutečnou radost a zážitek! Především děkujeme panu Bauerovi za lístky a celoživotní zážitek!

Charitativní vzdělávací koncept Bohatý sirotek věnoval dětským domovům Sedlec, Dolní Počernice a Staňkov lístky do O2 Arény na mistrovství světa v hokeji na zápas Francie - Lotyšsko.

„Je to něco úplně jiného než doma u televize. Jste součástí toho zápasu, fandíte víc! Atmosféra celého utkání byla ohromující. Pocit, že celá aréna dělá

Albín Balát a Lenka Pivoňková

Jedenadvacátý ročník sálové kopané v Plzni vyhráli domácí

Poslední víkend v březnu byl termínem XXI. ročníku turnaje v sálové kopané dětských domovů za účasti družstev z Německa, z Regensburgu a Gery. Zároveň probíhaly soutěže ve stolním tenise a v šipkách.

Celý organizační tým pořádajícího domova se maximálně věnoval přípravě a samé organizaci v prostorách haly TJ Lokomotiva Plzeň. Po slavnostním defilé účastnických družstev, vyslechnutí hymny České republiky v podání Míry Bartoše, bývalého klienta DD Domino Plzeň, který je sólistou Divadla J. K. Tyla, následovalo přivítání hostů.

Velké poděkování patří zástupkyním Krajského úřadu Plzeňského kraje paní Šaškové a Schimmerové, že si našly čas a zavítaly mezi nás. Dětský domov Domino v Plzni je dlouhodobě podporován fotbalovým klubem FC Viktorka. I při letošním zahájení jsme mohli přivítat zástupce Viktorky pana Žitka, který všechny pozdravil a přinesl ceny pro nejlepší.

Turnaj probíhal pod zášti-

tou starosty MČ Plzeň 3 Radka Neubauera. Zavítal mezi nás i místostarosta David Procházka, kterému děkujeme za nádherné poháry, diplomy a medaile. Pan starosta zahájil turnaj slavnostním výkopem.

Turnaj byl rozlosován do dvou dní. V pátek odpoledne a sobotu dopoledne probíhaly zápasy v základních skupinách. Byli jsme svědky pěkných zápasů, bojů o postup do čtvrtfinále a semifinále. Zejména jsme byli zvědaví, jak kvalitní budou týmy, které v minulých letech nepřišly, byly pro nás velkou neznámou – Žatec, Melč, Jablonec nad Nisou. První zmíněný tým se probojoval do finále, ve kterém se potkal s týmem z pořádajícího domova – Domino A. Možná to bylo i díky novým dresům, které jsme dostali od českého reprezentanta Vladimíra

Daridy. Ve strhujícím, rychlém, celou halou sledovaném a hlasitě povzbuzovaném zápase vyhrálo k naší velké radosti družstvo Domino A Plzeň.

Slavnostního vyhlášení vítězů je ujal místostarosta MČ Plzeň 3 Radoslav Škarda. Všem zúčastněným předal ceny a od třetího místa poháry. Z krásných plaket se těšil i nejlepší hráč, střelec a brankář. Byl vyhlášen i nejmladší fotbalista. Radost z ocenění měli i soutěžící ze soutěže v šipkách a stolním tenise.

Zakončení se ujali hráči z Dětského domova Žatec, který svým fotbalovým pokřikem strhli i ostatní účastníky. V hale se rozléhaly spokojené hlasy všech, kteří si užili chvíle spokojenosti z účasti či z vítězství.

OUT OF HOME

Na konci května proběhl v Praze festival Out of Home. Festival dětem z dětských domovů přináší hlavně nevšední zážitky a poznatky.

Časopis Zámeček nemohl u takové akce chybět.

24 dětských domovů z celé České republiky se sjelo na festival již v pátek, kdy děti přivítali organizátoři celé akce a podali pokyny na následující den. Děti byly ubytované na vysokoškolských kolejích. Následující den jsme se nasnídali v menze a jeli na stanoviště fotograf do ateliéru na Kavčí hory.

Fotograf

Jak má fotograf vypadat, co musí umět a jakou měly děti příležitost se na workshopu naučit, jsme se zeptali zkušené fotografky. „Fotograf může mít jakýkoliv fotoaparát. Hlavně musí mít představivost, jak by fotografie měla vypadat. Zaostřit a umět komunikovat s modelem a navést ho na ten správný postoj a hlavně výraz,“ vysvětlila

zkušená fotografka. „Děti se naučí zacházet s fotoaparátem, zaostřovat, obléct si modely na focení a připraví si pozadí, na kterém bude stát model,“ dodala.

Pořadí nebylo důležité, ale Zámeček plní svou zpravodajskou povinnost: cenu za první místo získal tým z DD Ústí nad Labem - Střekov

„Naučila jsem se s foťákem, jak s ním mám zacházet, fotit, oblékla jsem si holky do tématu Svoje já. Moc mě to bavilo,“ sdělila nám Božena z DD Dlažkovice.

Kriminalista

Následně jsem s Lukášem vyrazil na stanoviště Kriminalista do Policejního muzea na Nové Město. Na to, co obnáší práce kriminalisty a co všechno musí vypátrat, jsme se poptali policajtky, která děti prováděla a seznamovala je s touto profesí.

„S dětmi tady probíráme kriminalistické techniky, ukazujeme jim práci policie, seznámili jsme je s praxí policistů, máme tu i policejní výstroj - takže si děti mohly vyzkoušet na sobě i věci, co používá normální policista v praxi, soutěžily ohledně paměti - policista si musí z terénu zapamatovat spoustu věcí,“ popisovala policistka. „Dodala bych závěrem, že děti byly velmi pozorné a šikovné, zapojovaly se a bylo vidět, že je to zajímavá,“ pochválila účastníky OOH.

„Já jsem si to užil a nejvíc se mi líbilo zapamatování si informací a věcí na místě činu,“ řekl nám šestnáctiletý Tomáš. Po obědě v Lokál Bloku na Andělu jsme vyrazili do redakce Lidových novin.

Novinář

V Lidových novinách se děti učily sestavit noviny v programu. Seznámily se s webem a informacemi, ze kterých noviny čerpají. Redaktorka jim vysvětlila, co vlastně novinář dělá. Dětem se tento workshop moc líbil. Nás překvapilo, že v redakci ukázali redaktorům náš web Zámečku. Děkuje.

Barman

S Lukášem jsme vyrazili na předposlední stanoviště do Starbucksu na Florenci. A co se dělo na tomto stanovišti nám popsala milá a usměvavá servírka.

„Děti si samy vybraly to, co si chtějí připravit. Malým dětem jsme nabízeli kávu bez kofeinu. Děti si připravily horkou čokoládu, kafe Latte, Americano nebo ledové Frappuccino, což je

mixovaný ledový nápoj se šlehačkou s kávou nebo bez kávy. Dětem to moc šlo a bylo skvělé s nimi pracovat,“ svěřila se nám servírka.

Matylda z Dětského domova Husita z Dubence u Příbrami se rozhodla bez váhání popsat, co si sama připravila a jak se jí to moc líbilo. „Mohla jsem si vyzkoušet přípravu kafe Latte, nejvíc mě bavila příprava kávy,“ prozradila. „Navštívila jsem dneska také stanoviště Messenger, kde jsme dělali takzvané kurýry. Seznámili nás s tím, jak vlastně kurýr přijímá objednávky a jak je doručuje - bylo to super,“ dodala Matylda.

Bylo pro nás překvapením, že nám také nabídli kávu. Ta nám dodala strašně velkou energii a tak jsme mohli vyrazit do Palladia na Náměstí republiky do pobočky Samsungu.

Samsung

Co se tam dělo, jsme se zeptali ambasadora Samsungu. „Dětem jsme vysvětlili, co to vlastně

Samsung obecně je, čím se zabývá, marketing - co to obnáší. Jak zaujmout lidi s produktem, aby si koupili například telefon nebo tablet," dodal.

Poděkování a respekt patří všem pořadatelům, dobrovolníkům, kteří si na akci dali záležet. Podle nás je to pro ně srdcová záležitost a my děkujeme, že jsme mohli být součástí festivalu.

Za redakci Zámečku

Albín Augustín Balát

Vývojář

Jedno z posledních stánků, které jsme navštívili, bylo v sídle neziskové organizace Nadání a dovednosti. Vývojář. Děti si na chvíli představily, že jsou vývojá-

AfterParty

Slavnostní vyhlášení a závěrečný večer proběhl v pražském P. M. Clubu. Tam se tančilo, fotilo a odehrávalo plno skvělých věcí jako např. barmanský freestyle.

Celkové pořadí:

1. DD Ústí n./L. - Střekov
2. DD Kroměříž
3. DD Liptál

Na stanoviště Messenger (kurýr) se v reportáži nedostalo, tak nabízíme alespoň velkou fotku...

Nadání a dovednosti: aktuálně

Jarní kolo projektu Roz(h)led Samsung Digital Academy je u konce!

Co všechno jsme zažili?

Ano, opravdu je to tak. Jarní kolo projektu Roz(h)led, které běží od února, se pomalu, ale jistě chýlí ke konci. Co všechno jsme za ty čtyři měsíce zažili? Na začátku našich setkání byly úvodní semináře, kde se potenciální účastníci projektu seznámili nejen s námi, týmem Nadání a dovednosti o.p.s., ale i s tím, co vše je v Roz(h)ledu čeká.

A po těchto úvodních setkáních nás bylo 25! V této sestavě jsme pokračovali až do konce. Absolvovali nespočet workshopů, mezi nimi byl například workshop s kariérní poradkyní, kde jsme zjistili své silné a slabé stránky nebo třeba workshop prezentačních dovedností, abychom věděli, jak udělat ten správný dojem, ať už na své vrstevníky či na

budoucího zaměstnavatele. Naučili jsme se také jak napsat životopis, kde hledat práci a jak probíhá pracovní pohovor. Měli jsme dokonce možnost si pohovor vyzkoušet na nečisto, což je skvělé, protože až budeme o práci žádat naostro, už budeme vědět do čeho jdeme. A když už jsme u žádání o práci, musíme také přeci vědět, čím chceme být. Proto jsme se podívali do spousty firem, abychom viděli, jak to tam chodí, jaké tam jsou pracovní pozice, pracovní podmínky a co musíme udělat proto, abychom dané povolání mohli vykonávat. A že jsme nebyli v ledajakých firmách! Každý šel tam, kde pro něj měli něco zajímavého. Davida z Prahy zajímají auta, a tak se podíval do autosalonu vozů Ferrari, Monča chce být pečovatelkou, a tak byla v domově Sue Ryder,

mnohem více, ale to se podívejte na web

www.nadaniadovednosti.cz, tam to vše najdete.

Když to shrnu, naučili jsme se spoustu důležitých věcí, zažili kopec zábavy, poznali mnoho nových lidí a teď si snad najdeme i to vysněné zaměstnání. S tím nám nadále pomáhají lidé z Nadání a dovednosti o.p.s., kteří pro nás nyní shání letní brigády a budou i po skončení projektu pořádat společná setkání.

To je super, nemyslíte? Pokud chceš i Ty tohle všechno zažít, stačí napsat na

info@nadaniadovednosti.cz.

Nadání tenhle super projekt pořádá každý půlrok a další chystá už od září, a to pro děti v Brně a okolí, a Praze.

A pokud chceš vědět i o dalších akcích, které chystají, najdi si je na Facebooku nebo na Googlu. Tam se dozvíš také to, že jejich patronkou je Veronika Kašáková a my se tak s ní v průběhu projektu mohli setkat hned několikrát.

Natálka se podívala, co se dělá na oddělení marketingu nebo třeba David z České Lípy se stal na jeden den průvodčím. Dále jsme také navštívili sídla společností Samsung, Google, O2 nebo Datart. Ve skutečnosti toho bylo

Lucie Mairychová

Běh s batohem 2015:

Více dětských domovů, méně vybraných peněz

„Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ Že už jste tuto otrěpanou frází slyšeli aspoň milionkrát? Pro Běh s batohem to není jen obyčejné klišé, kterým by sportovci omlouvali svoji prohru a maskovali zklamání.

V této charitativní akci opravdu nejde o to, kdo se profuní co nejrychleji ze startu do cíle, ale o pocitu, že člověk svoji přítomností pomohl ostatním. Vybraná částka ze startovného a následné aukce sportovních zážitků je totiž věnována jedincům opouštějícím dětské domovy.

Druhý ročník Běhu s batohem přilákal desítky zájemců. Zapojili se dospělí, děti, holky, kluci, profesionální sportovci, neprofesionální sportovci, matky s kočárkem, těhotné ženy, známé osobnosti a k vidění bylo dokonce i několik domácích mazlíčků. Prostě kdo má nohy a nechtěl trávit volnou neděli doma u televize, zavítal do Letenských sadů. Už samotný název akce napovídá, co je v tomto případě nezbytnou součástí každého běžce. Majitelé těch nejoriginálnějších batohů byli odměněni potleskem a věcnými cenami.

Které děcáky?

Počasí letos závodníkům nepřálo, i když na zamračenou oblohu a teplotu připomínající spíše pokročilý podzim, než začátek

léta, si účastníci nikterak nestěžovali. Dětských domovů si na tuto událost našlo cestu trojnásobně více než loni. Nechyběli zástupci Kašperských Hor, Měcholup, Sedloňova, Rovečného, Prostějova a Frýdku-Místku. Palec nahoru všem, kteří dali přednost běhání v parku před pasivním odpočinkem a neváhali kvůli tomu procestovat třeba i půl republiky!

V režii Spolu dětem

Pořadatelé z neziskové organizace Spolu dětem mysleli i na doprovodný program. Pracovníci Českého rozhlasu, konkrétně moderátoři vysílání Rádia Junior Šárka Fenyková a Jiří Kohout, bavili přihlížející svými scénkami. O hudební vložku se postarala Petra Krontorádová s Danem

Bartákem. Děti si také mohly nechat pomalovat obličej nebo zapózovat fotografe v hravém fotokoutku.

Aukce Amazonek

Celou akci moderovala Monika Valentová. Její manžel a moderátor internetové televize DVTV Martin Veselovský se kromě samotného závodu zúčastnil i následné aukce, kde byl za žárlivého pohledu své ženy vydražen NIKE instruktor-kou Radkou Vandasovou. Sama Radka pak nabídla dražitelům bezkonkurenční zážitek: soukromý kondiční trénink na lodi v přítomnosti pohledných, mladých a vlnadných Amazonek. Sportovní zážitek nebo prostě jen tak pokec u kafe se rozhodli zájemcům nabídnout i bosý běžec v sukni Tomáš Zahálka,

novinářka Nora Fridrichová a triatlonista Tomáš Slavata. Celková částka z této aukce činí 8 600 Kč.

Kolik se vydělalo?

Běh s batohem v roce 2015 vynesl těm, kteří se chystají opustit dětský domov a postavit se na vlastní nohy, částku ve výši 61 000 Kč. Oproti loňskému ročníku je to bohužel jen poloviční zisk, i tak to ale není malá suma a peníze jistě pomůžou tam, kde bude

potřeba. Poděkování patří všem účastníkům akce i sponzorům za příspěví na dobrou věc.

Aktuality ohledně Běhu s batohem čekuj na

www.behsbatohem.cz

František Berger

Tomáš Valenta (23) - DD Hora Svaté Kateřiny

Dlouhých 20 let žije v dětském domově. Za pár týdnů odchází žít sám. **Je připraven?**

Tomáš, pověz mi o sobě a tvém domově, prosím.

Narodil jsem se jako zdravé dítě, i přesto, že moje mamka byla drogově závislá a měla schizofrenii. Starala se o mě do 3 let. Bytové podmínky byly u nás šílené. Potom mě pracovníci OSPODu zachránili. Ve třech letech jsem se proto dostal do DD Vysoká Pec. Máma mě ještě tři roky občas navštěvovala, ale protože v domově dělala často problémy, přestěhovali mě do vzdálenějšího dětského domova v Hoře Svaté Kateřiny. Před deseti lety moje máma bohužel zemřela, předávkovala se.

Jak se ti žije dnes?

Dnes je mi 23 let a za chvíli se budu stěhovat pryč z dětského domova. Půjdu sám do Prahy, kde si dokončuji vysokou školu. Jsem student Univerzity Jana Ámose Komenského, obor řízení lidských zdrojů, čekají mě státnice. Momentálně jsem ubytovaný na kolejích a do dětského domova dojíždím pouze na víkendy.

Proč sis vybral zrovna UJAK?

Protože jsem chtěl mít možnost studovat v Praze.

Po dosáhnuté maturitě jsem studoval vyšší odbornou školu - sociální činnost. To mě hodně bavilo. Nejvíce jsem se vyžíval na praxi, která tvořila 50 pro-

cent školy. Bavila mě práce s lidmi. Poznal jsem, jak to chodí na městské policii, v diagnostických ústavech, v dětských domovech a na OSPODu. Na praxi se mi líbilo, že jsme byli v terénu.

Před koncem školy za mnou přišla profesorka a nabídla mi možnost dodělat si bakalářský titul. Udělal jsem těžké rozdílové zkoušky a dnes studuji rok na Univerzitě Jana Ámose Komenského.

Tato škola je velmi drahá, a tímto bych rád poděkoval Nadaci Dejme dětem šanci za to, že mi hradí školné. Bez nich bych tuto vysokou školu nemohl studovat.

Právě jsem dokončil semestr a pracuji na bakalářské práci. V září mám státnice, a pak plánuji zůstat v Praze a věnovat se nadále Vteřině poté.

Jak ses dozvěděl o Vteřině poté?

Dozvěděl jsem se o ní na akci Dejme dětem šanci. Radek Laci tam prezentoval Vteřinu poté a mě to hrozně nadchlo.

Ve vzpomínkách jsem se vrátil do doby, kdy mi vadilo, že nám bezdůvodně v DD zatrhli vycházky a vzali telefony. Tehdy jsem napsal ministryni Buzkové dopis. Jestli se to k ní dostalo,

já nevím. Ale nijak jinak jsem se bránit nemohl. Teď, kdyby se mi cokoliv podobného dělo, mohl bych jednoduše napsat do Vteřiny poté. Radovan Vteřinu poté prezentoval tak, že je to jako hlas dětí a mě se to líbilo. Už jen fakt, že konečně bude slyšet i to, co by děti chtěli změnit a nebudou neustále o nich rozhodovat jiní. Tehdy jsem se na nikoho nemohl obrátit. A o to se Vteřina poté snaží změnit. Aby se děti měli na koho obrátit.

Jakou pozici zastáváš ve Vteřině poté?

Ve Vteřině poté pracuji jako koordinátor vzdělávacího programu. Mám za sebou už čtyři výjezdy za dětmi do dětských domovů. Se Vteřinou Poté jsme navštívili DD Lety, DD Potštejn a DD Kroměříž.

Až dokončím vysokou školu, chtěl bych získat práci v týmu lidí, kterým není lhostejná situace mladých lidí na ulici. Cítím to tak už od VOŠky. Baví mě práce s dětmi, respektive s problematickou mládeží a bavilo by mě dělat na OSPODu.

Jak vše bude, ukáže čas.

Alex Chludilová

00.00.01
vteřina poté

Klára Chábová:

Když se chce, (skoro) všechno jde

Rozhovor se zakladatelkou a ředitelkou festivalu Out of Home

Mnozí z nás si užívají teplé květnové dny. Organizace Out of Home (Mimo Domov) je ale v plném pracovním nasazení. Za pár dní v Praze vypukne nejznámější festival pro děti z dětských domovů. Bude se jako obvykle konat v Praze. Co všechno je potřeba zařídit, aby 9. ročník festivalu Out of Home krásně plynul, jsem se zeptala zakladatelky a ředitelky Out of Home – Kláry Chábové.

Co je hlavním tématem tohoto ročníku?

Již několik let připravujeme festival v duchu: Když se chce, (skoro) všechno jde. Snažíme se motivovat děti, které na festival přijedou. Říci jim, že jejich život není ztracený a mohou ledacos dokázat. Minimálně se jim může povést žít hezký život a dát třeba svým dětem úplnou rodinu a zázemí, přestože to třeba nezažily. Představujeme jim různá zaměstnání či brigády, které je možné dělat.

Dá se spočítat kolik lidí je v první řadě příprav?

Náš tým tvoří deset lidí a je tomu tak již desátým

rokem. Tito lidé jsou stabilní a nemění se, čehož si nesmírně považují. V den Out of Home, kdy vyrazí do ulic 250 dětí, nám pomáhá asi 150 dobrovolníků. Jsou to nejen průvodci dětských domovů, ale také instruktoři na stanovištích, či lektori, kteří jednotlivé profese zastupují.

Je v něčem jiný tento ročník od předešlých?

Každý rok se snažíme doplnit či vyměnit stanoviště, která děti navštěvují. Letos máme například nové partnery – reálné firmy, které děti navštíví a podívají se, jak to u nich funguje. Jedná se například o společnosti Albert, Samsung, Modrá pyramida, či Vodafone.

Podle čeho vybíráte pracovní pozice, které budou na stanovištích?

Snažíme se, aby nabídka byla pestrá. Chceme ukázat dětem profese, kde člověk musí hodně tvrdě pracovat a mít třeba i talent – například stanoviště architekt, módní návrhář, spisovatel, ilustrátor. Chceme ale ukázat i lépe dostupná zaměstnání jako je hasič, kriminalista, maskér, barista, brigádník v supermarketu a tak dále. Důležité je také sehnat prostory, kde se stanoviště realizují a lektory. To je vlastně zásadní okamžik. Bez dobrého lektora – profesionála nebude stanoviště tolik zajímavé a dětem nic nepřinese.

Co musí dětský domov udělat, aby se mohl zúčastnit vašeho festivalu? Jaké dětské domovy přijedou tento rok na festival?

Máme okruh dětských domovů, který se nám za těch deset let utvořil, takže tyto domovy obesíláme každý rok. Občas se nám stane, že se přihlásí někdo úplně nový. Když o nás děti čtou v Zámečku, narazí na náš Facebook či web. Stává se to ale málo. Na festival jezdí většinou stejné domovy, protože je naše akce baví – troufám si říci. Seznam domovů umísťujeme vždy na web www.mimodomov.cz do rubriky Sportovní program.

VTEŘINA JE SYMPATICKÁ Jakou má spojitost Vteřina poté s Out of Home?

Setkali jsme se, protože máme stejné zájmy. A to pomáhat dětem z dětských domovů. Rádi bychom v naší spolupráci pokračovali. Je dobré, když se neziskové organizace spojují, protože mohou táhnout za jeden provaz a více toho v dané oblasti dokáží či prosadí. Vteřina poté je sympatická organizace, která svou práci dělá velmi poctivě. A já doufám, že nás čeká ještě hodně společných projektů.

Bude někdo ze členů Vteřiny poté přítomen na vašem festivalu? Pokud ano, jakou zastávají úlohu?

Členové Vteřiny poté nám budou pomáhat jako instruktoři na stanovištích, za což jsme velmi rádi, protože se jedná o velmi zodpovědný úkol. Tito lidé jsou naší prodlouženou rukou, bodují dětské domovy a hlídají, aby se vše dělo tak, jak má.

Co dalšího dělá tým Out of Home ve spojitosti s dětmi z dětských domovů?

Organizujeme několikrát do roka výjezdy do dětských domovů. Zveme děti do Prahy, ale také chceme poznat prostředí, kde žijí, a povídat si s nimi. Připravujeme také workshopy pro týmy, které se umísť na prvních třech místech během festivalu a výhry si během následujícího roka vyberou. Naposledy to například byl golfový workshop, kurz windsurfingu nebo exkurze v barrandovských studiích a v půjčovně kostýmů. Vždy to pojmáme tak, že dětem ukazujeme možnosti trávení volného času či profesi.

Jaké největší problémy vidíte v systému náhradní péče?

Je to dlouhodobě nekonceptně řešená oblast, bohužel na úkor dětí v ústavní péči. Zmíním jen pár bodů. V Čechách, ačkoliv se momentálně situace zlepšila, máme pořád nedostatek profesionálních pěstounů. Je důležité se soustředit

na vzdělání a kontrolní mechanismy, aby se zamezilo výběru nevhodných kandidátů. V některých případech se totiž stávalo, že děti bývaly do domovů vráceny. Je důležité pracovat i na systému péče o děti, které mají různé hendikepy a potřebují opravdu speciální péči. Dle mého názoru by se mělo pracovat i na zrychlení procesu adopce, aby se nestávalo, že rodina i dítě, čekají tři, čtyři roky. A tak bych mohla pokračovat.

Jak může organizace jako Out of Home a Vteřina poté stávající situaci pomoci?

Můžeme o tom nahlas hovořit. Můžeme obesílat státní instituce nejrůznějšími analýzami a průzkumy. Můžeme se účastnit kulatých stolů a diskusí nad zákony. Naší hlavní náplní a tématy je ale především integrace dětí do společnosti, když odejdou z dětského domova. Tomuto se chceme věnovat i nadále.

Pokud mají domovy zájem o účast na festivalu OUT of HOME 2016, mohou nás kontaktovat na emailu: klara@mimodomov.cz. Náš web je mimodomov.cz a FCB Mimo domov

Alex Chludilová

00.00.01
vteřina poté

Netradiční zahájení 7. ročníku projektu

Postav se na vlastní nohy

Z 52 přihlášených zájemců o účast v 7. ročníku projektu Postav se na vlastní nohy bylo po nelehkém výběru zapojeno 29 mladých lidí a 7 vychovatelů z DD v Kašperských Horách, Měcholupech, Rovečném, Sedloňově, Frýdku-Místku a Prostějově. Ráda bych poděkovala všem, kteří o účast projevíli zájem.

Věřte, že se budeme snažit, aby projekt mohl pokračovat i následujících letech a byla příležitost ke spolupráci. První setkání nás všech zapojených do 7. ročníku Postav se na vlastní nohy proběhlo o květnovém víkendu a velmi netradičně. Namísto sezení ve školící místnosti jsme se vydali

poznávat krásy Prahy a pomáhat na Běhu s batohem.

Sobotní den jsme zahájili na Náměstí republiky a vydali se na prohlídku prostor Obecního domu. Prohlídka byla krásná a uvedla nás nejen do historie domu samotného, ale i do kontextu doby, ve které vznikl. Průřez dějinami ne-

POSTAV SE NA VLASTNÍ NOHY

byl vůbec nudný a prohlídku jsme si opravdu užili. Po obědě jsme se protáhli na procházce, která začínala u Prašné brány, pokračovala přes Celetnou ulici na Staroměstské náměstí, po Pařížské ulici směrem ke Španělské synagoze a končila u Čechova mostu. Společné putování jsme zakončili v Planetáriu hlavního města Prahy na promítání filmu o japonské vesmírné sondě HAZABUSA.

V neděli jsme se sešli před Národním technickým muzeem, které jsme prošli od sklepa po půdu. Zde si každý najde něco. Expozice je tak pestrá, že se zde prostě nudit nejde. Po poledni jsme se přesunuli k Letenskému zámku. Zde se konal charitativní Běh s batohem s aukcí známých osobností. Naším úkolem bylo pomoci s označením trasy pro běžce, rozdávat běžcům v cíli nápoje a vůbec pomoci s tím, co je třeba. A proč zrovna pomoc na takové akci? Z vítěžku Běhu s batohem budou totiž zaplacený vzdělávací víkendy, které nás čekají. A přiložit ruku k dílu je lepší než jen přijímat.

Co nás čeká? Čekají nás tři prodloužené víkendy plné nových informací. Tři pracovní víkendy, kdy se nestavíme a budeme makat, makat a makat... Práce to

nickému muzeu za volné vstupné a pobočce KFC v ulici Na Poříčí za slevu na občerstvení.

nebude jednoduchá, ale za tým projektu Postav se na vlastní nohy mohou říct, že bude zábavná. Na všechny účastníky se tedy těším v říjnu a do té doby o mě ještě uslyšíte...

V neposlední řadě bych za organizátora akce chtěla poděkovat Obecnímu domu a Planetáriu hlavního města Prahy za zvýhodněné vstupné, Národnímu tech-

Za podporu projektu děkujeme finančním partnerům

Zahradnictví Líbeznice, účastníkům Běhu s batohem, RWE Česká republika a.s., ING Bank Fondu Nadace Terezy Maxové dětem a individuálním dárcům.

Jana Kotalová, Spolu dětem

Začni správně mi dává sílu slova

V polovině dubna jsme se vydali do Plzně na kreativní a vzdělávací víkend Začni správně. Začni správně je projekt, který pomáhá mladým lidem, kteří budou opouštět dětský domov, nebo už mají odchod z dětského domova za sebou, postavit se na vlastní nohy a začít správně!

Program zahájila Gabriela Křivánková, která nás vřele uvítala a následně předala slovo hostům, kteří získali ocenění Bílá vrána.

Ti, kteří v životě uspěli

První z hostů byl Miro Bartoš, který vyrůstal v Dětském domově Domino Plzeň. Postavil se na

vlastní nohy, dneska je sólistou v divadle J. K. Tyla v Plzni, učí na základní škole v Holýšově a žije plně svůj samostatný život. Dále sestry Veronika, která už pracuje jako servírka v kavárně, a Lenka Solčaniová, která momentálně dokončuje studium a chystá se na maturitu. Jejich příběhy

jsme bedlivě poslouchali a doufám, že jsme si vzali i ponaučení. Po posledním příběhu jsme začali vzdělávací workshop „Jak být v plusu aneb peníze pod kontrolou“.

Kolik a za co?

Workshop jsme zahájili společnou diskuzí na téma-

ta: „příjem - výdaje, mzda, nájem...“. Zakončením byla práce ve skupince, kdy jsme dostali hrubou mzdu a museli jsme si udělat rozpočet na celý měsíc, abychom vyšli.

Co budeme jíst?

Dalším tématem bylo jídlo. Ve skupinkách jsme sestavovali týdenní jídelníček tak, abychom vystačili s dostatkem financí na měsíc. A věřte, není to jednoduché. Poté následoval kreativní workshop, kde jsme se ujali pláten, hrníčků, talířů a začali kreslit. Motivem byly hodnoty v životě nebo to, co cítíme. Musím říct, že někteří namalovali opravdu krásné věci.

...přece pizzu!

Po malování následovala večeře. Byla velice dobrá, protože byla pizza. Po večeři jsme postupně odjížděli do hotelu York, kde jsme byli ubytovaní.

Když chcete práci

Druhý den ráno nás mile překvapila rozcvička, která mě velmi pobavila. Po skvělé snídani jsme vyrazili zpátky do centra Radovánek, kde se uskutečnil workshop - pracovní pohovor. Každá skupinka si připravila na papír poznámky, jak se člověk má připravit na pohovor, jak má při tom vypadat, co všechno potřebuje k životopisu a jak má kontaktovat budoucího zaměstnavatele.

Kdo pořádal a kdo platil

Celý víkend mi toho dal opravdu hodně, a nejenom mně. Závěr víkendu jsme zakončili obědem v restauraci a poté jsme se rozloučili a odjeli domů. Chtěl bych tímto poděkovat skvělým lidem: Janě Obručové, Janě Merunkové, Gabriele Krivánkové, Miroslavu Lepeškovi a Petru Husákovi z W.A.G. payment solutions, který podpořil tento víkend finančně. Díky!

Albín Augustín Balát

Děti z DD Mladá Boleslav: Zámeček čteme pravidelně!

Ahoj všichni v Zámečku!

Chceme se vám představit. Jsme malý dětský domov ve městě automobilů - v Mladé Boleslavi. Momentálně je tady 17 dětí. Rozhodly jsme se, že vám napíšeme, ať se o nás také trochu ví!

Máme se tady celkem fajn a je jasné, že teď se těšíme nejvíc asi na prázdniny. Čekají na nás dva super letní tábory, někteří z nás pojedou na pár dní ke svým rodinám, občas budeme výletit anebo si jen tak užívat letního klidu a pohody u nás v DD na zahradě, přilehlém okolí nebo na městském koupališti.

Zámeček čteme pravidelně, to je jasné. Zajímá nás, co se kde děje a jak to chodí v jiných děčákách.

U nás je to v pohodě, pokud moc tety nezlobí - Asi jako všude. Poslouchat se musí, a dodržovat daná pravidla také. Někdy se nám sice moc nechce, ale vždycky se s tetami nakonec nějak domluvíme.

me!

Tak to je pro začátek asi všechno. Přejeme vám fajn léto a ať si všichni užijete prázdniny!

DD Mladá Boleslav

děti z domova

Zvládly jsme to, i když jsme se styděly

V dubnu pořádal Výchovný ústav Počátky soutěžní přehlídku zájmově umělecké činnosti. Všichni zúčastnění se sešli v Kamenici nad Lipou. My jsme vyrazili z černovického ústavu už v sedm hodin, abychom všechno stihli: líčení, převlékání, příprava kulis a hudby. Stejně jsme všechny měly tak hroznou trému, že jsme se šly raději projít, i když byla venku pěkná zima. No a v 9 hodin vypukl souboj.

Recitaci Andrea Janeková a Denisa Kostková perfektně zvládly. Ale já jsem seděla jako zařezaná. Říkala jsem si, že to nedám. Hned na to hlásili: „Lucie Kurejová zazpívá skladbu

Ledové království!“. Sevřelo se mi srdce. Na pódiu ze mne všechno spadlo a už to bylo dobré. Po mně tančila Janina Deňová, která se styděla ještě víc než já. Ale zvládla to taky. V odpoledním programu byl zařazený skupinový zpěv a tanec. Vyhrály jsme 1. a 2. místa a odjížděly šťastně do Černovic.

Můj příspěvek je vlastně poděkování paní hlavní vychovatelce Táně Konvičkové, že s námi měla velkou trpělivost při nacvičování.

VÚ Černovice

Lucie Kurejová

Zahrádka

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

Blížence,
aspoň jednou v létě se vyspi
pod širákem. Co se ti pak bude
zdát, to se ti ve skutečnosti
také vyplní.

Býku,
hvězdy předpovídají,
že kolikrát tě v létě
píchne včela, tolikrát
se o prázdninách
zamiluješ.

Rybo,
podle konstelace Jupiteru
a Saturnu je skoro jisté,
že se v létě setkáš s mi-
mozemšťanem. Ale pozor,
ať se nespleteš, někteří
lidé totiž vypadají taky
jako ufoňi.

Štíre,
každé ráno si
dej studenou
sprchu nebo
se vykoupej v
řece. Pokud to
vydržíš dělat
aspoň týden v
kuse, tak se ti
už nikdy nezkazí
zuby.

Vodnáři,
podle konsta-
lace letního
trojúhelníku to
vypadá, že to s
tebou moc dobře
nevypadá.

Kozorohu,
rozhlédni
se z tvého
okna,
najdi
nejvyšší
strom a po-
čkej na pravé poledne.
Pak utíkej ke stromu a
začni kopat tam, kam
bude strom vrhat stín,
dva metry od kme-
ne... Pokud náhodou
nevykopeš žádný
poklad, tak tě už někdo
předběhl.

Střelce,
v létě tě čeká největší
dobrodružství v životě.
Buď připraven!

Raku,
hvězdy ti radí, ať tolik nepospi-
cháš a jsi v klidu. Je léto, takže
máš za domácí úkol odpočívat a
relaxovat.

Berane,
dívám se do hvězd
a vidím v nich tebe
a ještě někoho, jak
si spolu celou noc
povídáte a máte se
rádi.

Váho,
čeká tě nejšílenější léto
za poslední roky. Chvilí
budeš hoodně nahoře a
pak zase hluboko dole.

Panno,
zrovna když jsem chtěl
hvězdy poprosit o tvůj
horoskop, tak začalo
svítat a hvězdy zmizely.
Ach jo. Tak příště!

Děti z DD Pyšely a Nové Strašecí pomáhaly na hradu Hauenštejn

Sdružení Opři se, děti z domovů a brigády - to je už několik let osvědčená kombinace. Kluci a holky z DD Pyšely, Nové Strašecí a Krnsko už toho se svými staršími kamarády z Opři se zažili hodně.

První dva jmenované domovy se na začátku června zúčastnili brigády

na hradě Hauenštejn. Společnými silami pomohli s úklidem mlýna, vyspravením cesty a především s řezáním a navážením dřeva do hradního dřevníku.

Všichni opět dokázali, že děti z domovů umí nejen brát, ale i pomáhat.

Petr Matyáš

Básnička pro Janču i Toníčka

Tak a je tu zase léto,
kytky všude krásně kvetou,
i ty kveteš moje milá,
přestože máš navíc kila,
slunce dělá tě tak hezkou,
chtěl bych s tebou kráčet stezkou
až na Svatý kopeček
a tam s tebou Zámeček
číst si, než nám spadne tma
a až budem sami dva,
vezmu si tvůj věneček!

Helmut

Možná také sníte o životě, který by vypadal nějak takto: Ráno se probudím na malém tropickém ostrově v útulné chatrči. Posnídám čerstvé ovoce a pak se budu celý den válet na sněhobílé pláži bez lidí. Když mě začnou sluneční paprsky hřát až příliš, skočím do azurového moře, poplavu ke korálovým útesům s hemžením pestrých rybek. Pak si přečtu nějakou suprovou knížku, na oběd si samozřejmě ugriluji právě ulovenou rybu a tak dále...

Já jsem se z takového snu vrátil před pár dny. A sám sebe jsem překvapil zjištěním, že tento rajský život není nic pro mě. Vydržel jsem čtyři dny, než mě to začalo všechno otravovat. Toužil jsem po osvěžujícím vzduchu českých hor, po změně teplot, po „normálním“ jídle, po „normálních“ lidech, po „normálním“ denním rytmu...

Vlastně celý ten můj výlet měl jediný pořádný smysl - až teprve teď jsem si uvědomil, jak krásně se u nás v Česku žije.

Helmut

Soutěž o nejlepší
fantasy nebo sci-fi
příběh!

PROSLAV SVÉHO HRDINU V KNIZE!

Popuštěte uzdu své fantazie a vydejte se do světa plného magických postav a napětí. **Podělte se s ostatními o svůj příběh z oblasti fantasy nebo sci-fi.**

**25 nejlepších z vás
odměníme tabletem.**

Proslavíme vás vydáním
knihy a autogramiádou
za účasti celebrit.

Literární soutěž je určena pro děti z dětských domovů.

Podmínky: věková kategorie 10 let a více

Téma: fantasy nebo sci-fi, povídka musí být váš originální výtvar

Délka příběhu: maximálně 3 – 4 stránky A4, do 6 000 znaků včetně mezer

Uzávěrka přihlášek do soutěže: 31. 8. 2015

Své přihlášky a práce zasílejte na e-mail: soukupova@acjobs.cz

Více informací na t. č.: 775 474 381

25 nejlepších příběhů, které vybere porota vydáme knižně.

**ADVANTAGE
CONSULTING**